

סופרסטאר

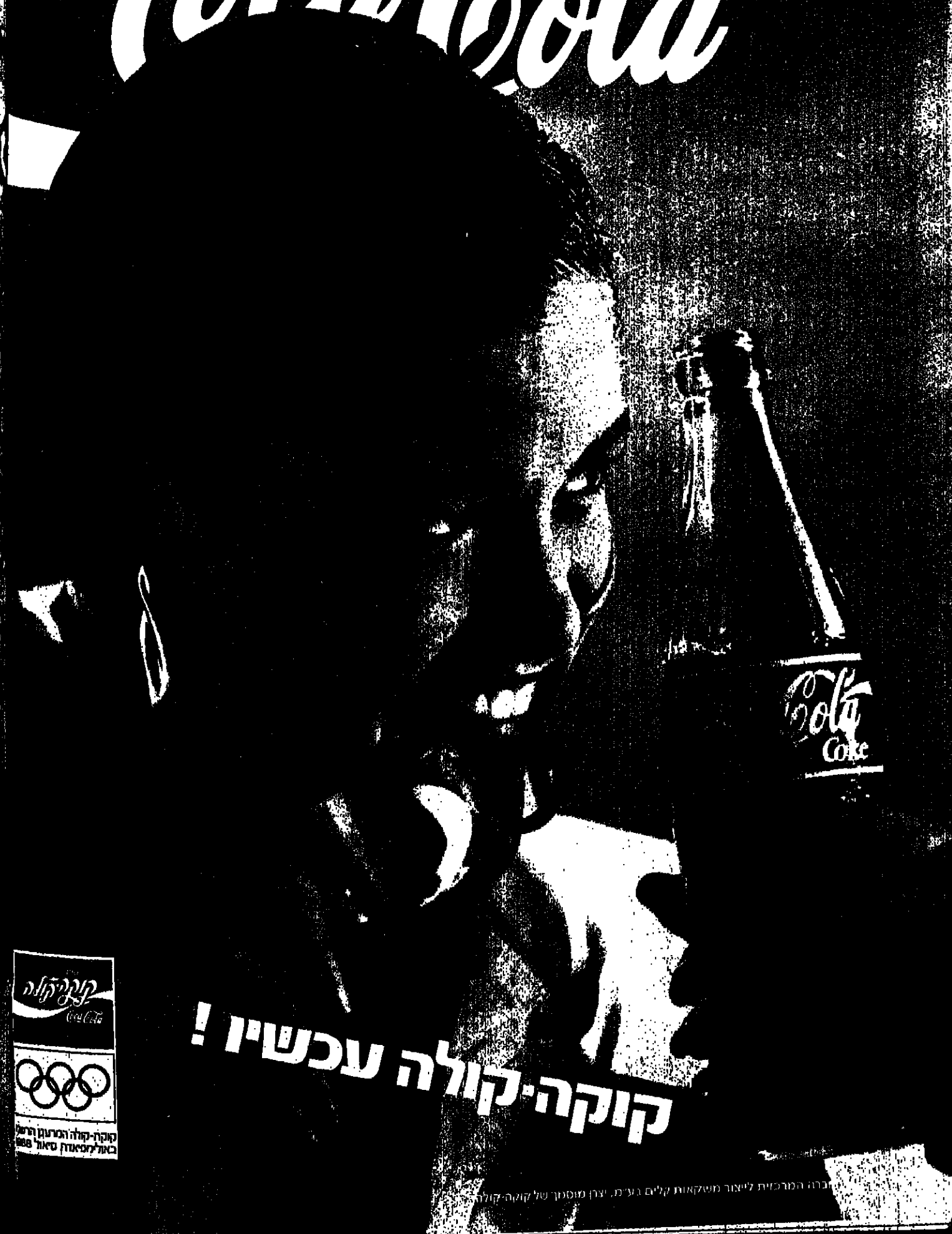
כ' בניסן, תשמ"ח 7.4.1988

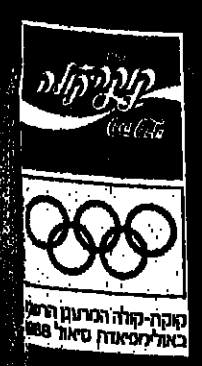
חברון '88
בעצם נלחמים בילדים
הווידויים של רודולף הס,
על ספסל בנתניה

העיתון

Coca-Cola

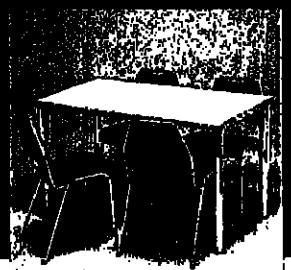
קוקה-קולה עכשיו!

סוכני קולה הכרתו ורשע
בארץ ישראל סוף 88

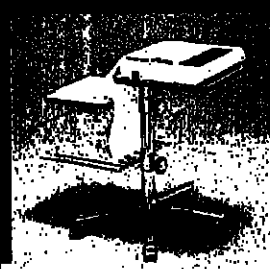
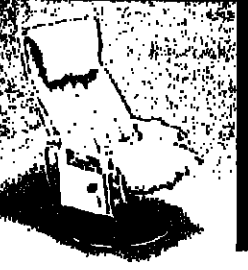
האזנה לרדיו

הזינו את המידע

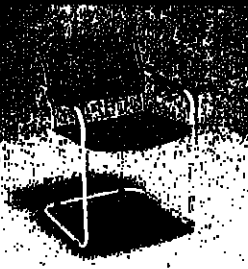

יש לך על מה להשען
בבית - רהיטי צורה, צבע, עיצוב קומפוזיט
"פופ" - במבנה אורטופד משפר המוחשב
במידה שקולי הדמיון אנוש

המטרה בארגומיקה של... בשילוב מעט
רעיונות מנינו של טכנולוגיה ופסיכולוגיה
ושבוא רגליה המדויקת נשנות בישראל
מבטיחה לך איכות ונוחות עם חם, שעה
שעה ולשנים ארוכות.

קרב אליך
למחנך - חלל למצוא את הריהוט הנחשב
לך בבית עסק מודרני לריהוט משרדי בכל
האזן או שירות **האולם התצוגה**
שלנו - חולון - רח' הנפה 10
טלפון 03-807806, 5591660

אתה חושב כמו שאתה יושב
יש קשר ישיר בין ייצור הבין בעבודה לבין
יכולת המפקח והמנהל שלך. כדי שחלל
למפיק תעצבן יותר אתה צריך ריהוט שמבין
עקרון חשיבה

שים לב לתוויית המקורית של רהיטי צרעה

**בסיס טוב
לדאש טוב**

חברת מרשני
תל אביב: יבנה סטארט, קולין 10, 03-264831 • יפן, עמק יזרעאל 16, 03-277571 • ירושלים: "אריס", כוש 5, 02-273270 • "לוגו", ויק אורן 02-532134
חיפה: צירי הארץ, הגנל 04-52002646 • ארזים שוקר, דרך כפר אונג 04-72729646 • באר שבע: "פאן שוקן", קק"ל 057-7358429

בתיאבון חמודי...

מתי, במקום האחרות נהנו העציצים שלך מארוחה טובה? צמחים, ממש כמו בני אדם, אינם יכולים לחסותם באויר, שים וחובה, כדי להיות, לגדול ולהתפתח, זקוקים העציצים גם לחומרי דישון סינרטיים המשמשים עבורם מזון של ממש.

פלנטי- ארוחה דשנה לעציצים שלך חבדת דשנים וחומרים כימיים, המתמזגת זה וזה, 40 שנה ביצור ובשיווק דשנים בארץ ובגולה, מניחה לך את "פלנטי" - סדרת דשנים חדשה, שפותחה במיוחד לטיפול בצמחי עציצים. סדרת "פלנטי" כוללת מגוון דשנים לעציצים ירוקים, לעציצים מורחים ולקטניות.

חיים חדשים לעציצים סדרת "פלנטי" תוכננה על ידי אגרונומים מחשורה הראשונה כדי לספק לעציץ שלך את כל מה שהוא זקוק לו כדי לפתח מוצקת שורשים מפותחת יותר, לחזק את הצבע הירוק, להעמיד קלים חודשים ולחיות לעמידה מוגברת ולמראה מלאה יותר.

אביב הגיע "פלנטי" בא הצמחים שלך ועבים ל"פלנטי" עכשיו. באביב מגיע חצות את כל כוחותיו כדי לערוך ולעצמה ארוחה דשנים טובה של "פלנטי" דו-פעמי של חודש. דשני עור חיים "פלנטי" לעציצים שלך, בחנויות השדרות העצמי, במרכזים, בסופרמרקטים, בחנויות חומרים ובמטבחיות.

פֶּלְטַי כִּיף לֵהִיּוֹת עֲצִיץ!

מוצרי פֶּלְטַי דשנים וחומרים כימיים בלבד, ת.ד. 1428, חיפה 31013. בקבוצת כטיקלים לישראל. פטנטים: טל. 04-721228, 04-724927.

סוככבוע

7.4.1988 חש"ח

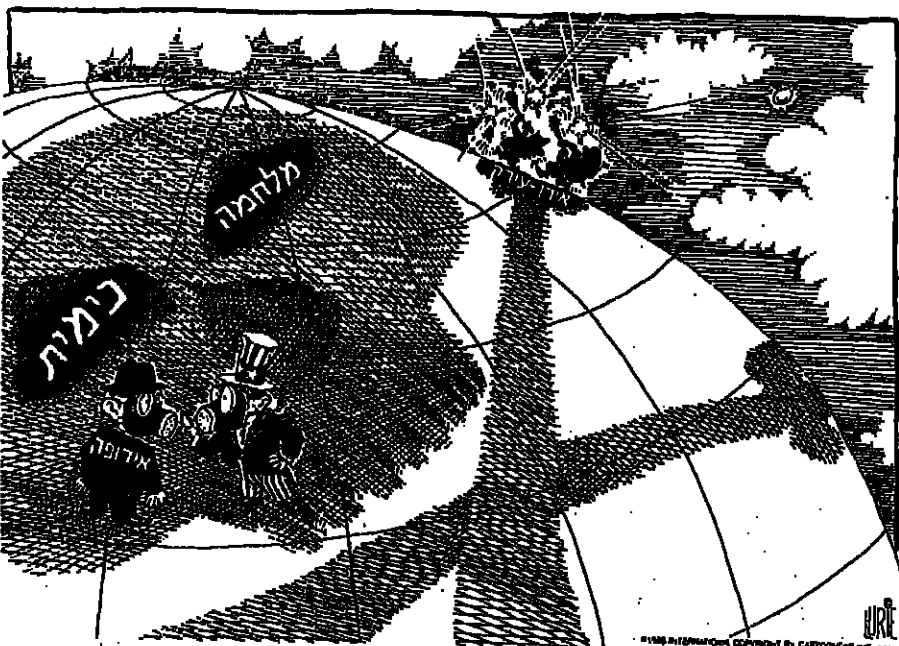
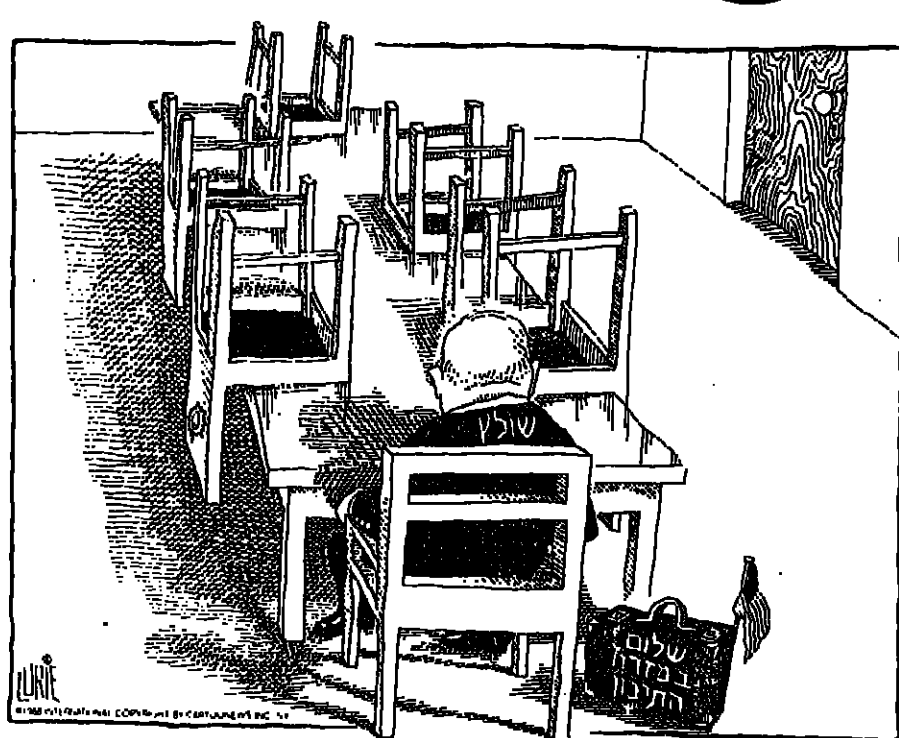
כל הוצאות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

- 6 בעצם נחמדים בילדים
אורי גינזברג
- 12 כומר הוידוים של אמיר מ' 7
אלכס דודון
- 16 (אשר ווע) אשר
יאיר לשיד
- 21 עייפות החומר
דודנית גמ
- 22 ואי עיה - מפגשים מהסוג האחר
חלמה ארמון
- 27 לאכול בחוץ
מאיר
- 30 שיל "טופשבוץ", לסקיטופוליס
נלי פרידלנדר
- 32 ששח פרטי, עדה בך נחום
נורית ברצקי
- 35 שיפורים
מאיר עזראל
- 36 עורר גרא, סטייל
נלי מסקונדלרמן
- 40 ועכשיו - למחוא כפיים
אילנה באום
- 44 נסיכים קטנים מחבורת הובל
יהודית חנוך
- 49 חיים ואוהבים
מנחם אבידור
- 51 פגמיהאן
יבאל לב
- 52 דורסוקס
- 54 מעיית לילדים

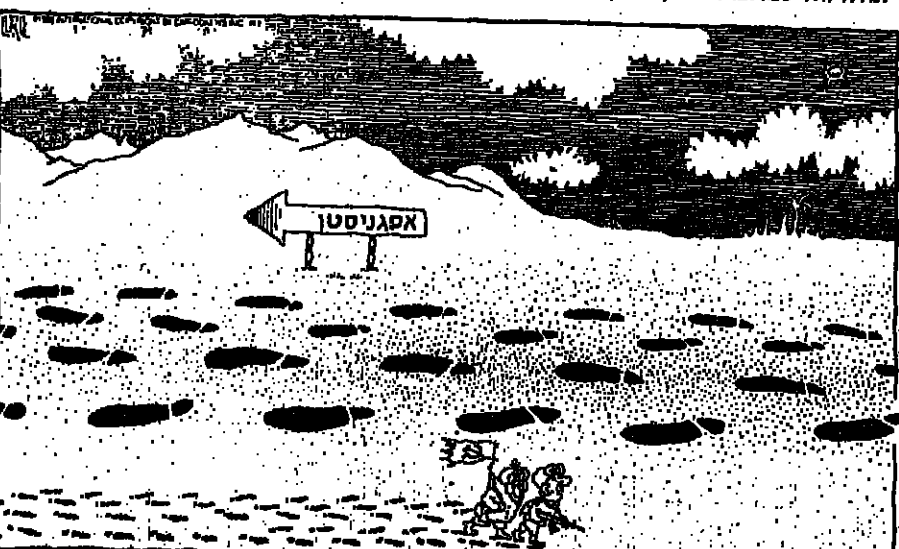
בשעה 7, "מוכת ירח"
החיים והמים אחרי גיל 40
במסגרת 16.

עורך עמו דור-און
עמית עורכי דיאלוג בוקשטיין
עמית עורכי אורית הראל
עורך גרמי ירון נאמן
מעבדות אורלי אגשל, שרי אנסקי, נטע גרינשפן
מדיניות אורי דגן

ליל חורף

"יורה לאל שמדובר בסכסוך כל כך מדויק ומנוקח"

"אתה זוכר כמו שנה חיתה חודשית בשבועות?"

בעצם נלחמים ילדים

מאת אורי גינוסר

מובלים למעצר (בתמונה הגדולה) - את המעצרים עורכים בעיקר בלילה; הילדים (בתמונה הקטנה), הם רכובי העיסקי שגלחו בשאח מוקרב - הם גורמים. הצילומים בכחבה זו צולמו בידי ראובן קסטרו, יוסי אלון ויצחק אלהר

היתה שעת לילה מאוחרת כשהחלו הילדים ללכת לכיוון היער. ירד גשם והבין המוכני סידע להחריש את צעדי המטפסים בין הטרסאות. בתיכונן המקורי דובר על הגעה שקטה לכפר וניצול אלמנט ההפתעה, אבל למרות הגשם והבין היה מי שנעדיך ל"החלפה".

מאות מטרים לפני שנגלו לעיני הכוח הבתים הראשונים, אפשר היה כבר לשמוע בברור כיצד מתחילים התצפיתנים להעיר את תושבי הכפר ולארגן את המנגנון. כשהיילדים פרצו פנימה והחלו רצים בין הסמטאות, כבר הוריקן הנריטור בכפר ומאות אנשים כבר חיכו ערים. הקרב, עם או בלי מרכאות, החל. הוא נמשך מספר שעות במסג גורמי הירי וקולות התבטא והניפוח של האבנים והבקבוקים. דרמטיכל דין שומרון, יאמר כמה ימים אחר כך כשיחזק, שלא מדובר כאן במלחמה. כפנים, במרדף אחר עשרות רבות של כפריים מתנוגנים, המידים בכל הבא ליד ומטריים להשטע להראות העוצה, זה בהחלט נראה קצת יותר מסתם חרגיל אימרי בים.

בלוחמת שעת בנוי ילמרו אותך לנוע צמוד לקירות מחשש לירי מחלון, או מגג, עכשיו אחת נצטרך לקר, כי מסבירים לך שהאבן או הבקבוק נעים בדרך כלל במסלול קסתי. חץ מזה, כדי "לנקות" את כל הרחובות מן האויב המתנוגן, צריך "לשחר" אותם פיסית. בריצה מהירה, מחצר לחצר ומרחוב לרחוב.

זה יכול לקרות בכפרים רבים ביהודה ושומרון. לכפר הזה קוראים אורגא, בא לא כמו עיראק ודירחאמא. כבר חרבה זמן שהוא עושה צרות במקום מושבן, 16 ק"מ מערבית לעיר הכרמון, על הכביש הקרוי "חוצה יהודה", שמחבר את חברון עם קריית גת. זה כלל ידיו אבנים על הכביש הראשי. הצבת מחסומים בכביש הפנימי המוביל לכפר, הצתת מוביל טנקים של צה"ל שנקלע לכפר בטעות וגם אוטובוס נושא לוחות רשויות ישראליות, שעמד להסיע פועלים לישראל. כפר בעיית, פרוס על פני שלוש גבעות נישאות, שמקנות לו שליטה מצוינת ומאלצות את מי שמבקש להשתלט עליו להסתמך בכוחות גדולים ולהקיף אותו ממספר עברים. צה"ל בא לשלם לעשות סדר, לבצע מעצרים ולהכניח מי בעל הבית.

היה שם קרב לא קל. כשאבן מתעופפת בחושך, קשה לאתר מריכוך בדיוק נוריקה וצריך לרוץ בערך לכיוון, בתקווה לגלות משהו. בדרך, יש סיכוי לחטוף עוד. המקומיים מכירים טוב יותר כל פינה אם היעדר פחד, פירוש אומץ, או יש באורגא לפחות כמה עשרות נערים אינצנים שנים קטנו של חייל הביצ 20 מסר מהם ומכוון לעברם כדור גומי, לא מנע מהם לברוח הצידה. הכדור פגע, הנוער נאנק, אבל הצליח לרוץ הלאה. כשה לא מתים מהם האומץ כולל גם תחבום רב. בנסיון להגור קבוצה של חיילים למארי מחובגן של אבנים, וועק לפתע מישורו במבטא עברי טוב: "חפסתי" מישור, כואו חצורו, שבתאי, משה, תגיעו הנה. יכול להיות שהעובדה ששום שבתאי לא היה באותו רגע כמכיבה מנעה אי נעומת רצינית.

היה כבר כמעט בוקר כששקט החל משתרר בכפר. הילדים התפזרו על גגות, בעיקר בצמחים ובכבורות מרבות. על הגג יכולת לראות את ציד החובה של הימים האלה. מערומי אבנים, ארגוני בקבוקים וגם כצלים מוכנים כנגד רימוני הנה. המסוקים שמתחילים לחוג ממעל, נותנים איזו תחושה ש"בסרט הזה כבר היינו" - "אפוקליפסה עכשיו" אולי אבל המסוקים של צה"ל לא באו בדיוק לירות, אלא לאחר את המוני הנגרים תושבי הכפר שהעדיפו, בחסות וחשיכה, לברוח להרים. אחר מהם גם יתפנה לפנות פצוע מקמי שגורה מקרוב אחרי שלראשונה כתיסטוריה הקצרה של המהומות בשטחים גורק לעבר רכב של משמר הגבול רימק יד שהתפוצץ ופצע חייל אחד.

יש עוצר באורגא, ומתחת לגג שעליו אחת ניצב נמצאת משפחה. עכשיו מתחילים לבקש רשות לצאת ולעשות את הצרכים בחצר, או לאחות את סתית הבוקר לילדים צמאבן הסטון. בבית אחד מגיעות אל סין גיל שתי נשים נרגשות ומוריעות לו על לידה הממשמששת ובאה. בלוחי צמוד של שני זייליים לאבטחת שלום, הולכות השחיות להביא מילדת מסימטה טמונה. מתג יראה לפתע גיל (המשך בעמוד 9)

הם מכתיבים את הקצב. הם מציתים את האש והצבא נזעק לכך ולצבא אסור לאבד צלם אנוש, אסור להתעלל, אסור לירות. סתם כך, אפילו מלחמה מוזרה עם פחדים אחרים. יומן של ילדים דברים שרואים משם.

נעצם נלחמים בילדים

המשק מעמוד 7) וקה אחת התנסות בירי שתי הנשים פוסקת לעבר ביתן וזו המילת. אחרי עוד כמה דקות כשביטטה טובה מתחילה לפתע התקוממות קלה ונשמעות יריות, יוצאת הוקנה ומבשרת שגורל בן החיילים אמריקאים "מכריז".

הייתה זו הפינה הדוממת של הכפר. כוח קטן על אחד הגגות נרגם באבנים, וכלית ברירה נעים מנשים לחור הבית פנימה. ההמון מסביב מתחיל לנצח את החלונות ומאיים לפרוץ פנימה. יש כאן סכנת חיים, אבל סגן ב', מתעקש בינתיים לא לפתח. המסמכים יורעים שצה"ל לא יורה כדי להרוג והם מתקשים מאחורי טראסות, כשרק פלג גופם העליון חשוף. הירי באוויר אינו עוזר דרך החלון מכיוון כי רסס וטוגע בכל זאת ברגלי אחד המתפרעים. תוך שניות מניעה לשם מבזבזת פורד טרנזיס ומסנה את הנוצ. גם זה לא מספיק כדי להפסיק את ההתפרעות. אחרי זמן קצר מגיע למקום כוח נוסף ומפזר את הנוצות לכל עבר. "אין כאן מלחמה", אמר הרמטכ"ל ושיתחם.

בבוקר מתחילים החיילים לאסוף עצירים וגברים שוחר הביתם לחקירה. אתה נכנס לבתים שבליה נעץ במיונה אבנים, אבל כך תרע מי דוק עליך ומי לא. כשישנה מנסה לשכנע אותך שהוא בסדר ובטוח לא עשה כלום, הוא מנסה לפרוט על קירבה כלשהי. משהו כמגוון "אני אף פעם לא מסתובב, אני עובד ומשקל יבין ואשקוף". אין באוויר תחושה של שגרה. הכל הבולט כזה. לבצע חירוש בארבעות ובתקשורת, למנוע לפעמים נער שמתחבא בתוך ארון ולקחת חקירה יש שם חיל בשם יוסי שבגר בריקת ביצה נמ, הוא מקטר ללא הרף על העבודה הזו שצריך לעשות כאן. אבל היסרי הוח נכנס אחרי שתי דקות לחדש, וביכולת מירבית מוציא משם עוד ארבעה נערים. אין אחד לא נמלט מהעבודה למרות התחושות. החייל, הלוחם, הוא בדרך כלל סטנדרט יעיל שגורל לעשות מה שאומרים לו. אין רגשות. יש לו מלא אחרת. את העצירים מרכיבים בדרך כלל ליד כלי הרכב ושם מחכים הנחתים ועוד כמה אנשי מפקדת.

לעיתים מחליף את מחסום האבנים מחסום של שלושה עצי ברזש שנוטרו ונחצו לרוחב הכביש, או שלדות רכב ישנות, ששרדו לכן וועלו באש. גם כשמחלילה התנועה הרגלית ממבואות הכפר אל הרחבות פנימה, ממשיכים לפגוש בכל פינה את מעורמי האבנים. אבנים, לא חלוקי נחל. ברור לך שבכפר הזה, כמו גם בריבים אחרים, יש חוליות מיוחדות שתפקידן להקים את המחסומים בליה, מחשש לכניסה של כוח צה"ל, ולפתוח אותם בבוקר כדי לאפשר לתושבי הכפר לנוע חוצה. במרכז הכפר אמר לראות סימנים המעידים שכשעות אחד הצהריים היתה שם "הציגה" קטנה שרידים ממויינים של צמיגים על הכביש ורגל אשף על חוט החשמל. רק שם תמצא את הריגים שהרי קשה להחריף מישור מלחש שאנחנו ערים כאן למלחמת העממית הפלסטינית.

נוהל המעצרים קבוע בדרך כלל. מניעים, חללים, הנערים, הם בעצם הכוח העיקרי שנלחם, עם או בלי מרכאות, בצבא. אלה שנותנים לך את התחושה עד כמה המצב נלעץ ועצוב כאחד. הם יורעים טוב מאוד להתגרות מרחוק ואתה רואה אנשים מבוגרים שלא מסוגלים לא לקחת את העניין אישית.

מאבטחים מסביב, נכנסים לבית, מוציאים אנשים ממצב של חלומות מסדר דתי קצר, מאזינים ומורים למי שהיפשה להתלבש, מסתלקים במהירות. הרבה עצירים יוצאים כך מהבית בעל כורחם, עם הרבה סימני שאלה מתי ישובו. בדרך כלל זה יקח מספר חודשים. זה רשם שמעך כפיים בקשת תחינה אם או אשה במחנות לילה שמרצית מאה לעיתים ילד נכבד, בדרך כלל חוזרים שאר בני הבית אל המורו וממשיכים לישון. קצת מצויק לומר, אבל המצבים האלה הם גם דרך להציף אל ביתו של הערבי-חבפרי ולגלות משפחות שלמות שרוצות על מורגים בדרך אחר. "היכן מוצאים הוררים מינה לעצמם", אתה שואל למשך.

נשמע קצת גורש, אבל נמוצי שנה בכפר. תרסקוהו. היה דווקא ליל ירח נפלא. מסגרת הלילות שנהגו לומר עליהם שהם מתאימים לתמונתיות דווקא ולא למעצרים. אבל זו נמכת מחשבה שרקע העבודה הרי נמשכת כל השנה. יש לא פעם תופעות קשורה להכחיל. אולי צירופי מקרים.

המחשבות והמעצרים, אגב, מאלצים את כוחות הבטחון לארגן עוד מתקני בליה. מתקנים הנגלים בערים חקירות וגורלות בירש מתחיל להיות צמוד מזה, וגורל לפנות מקום לעצורים הבאים. לעג

סופר-פארם נעים מאוד... ועוד!

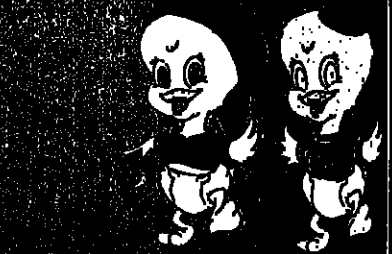
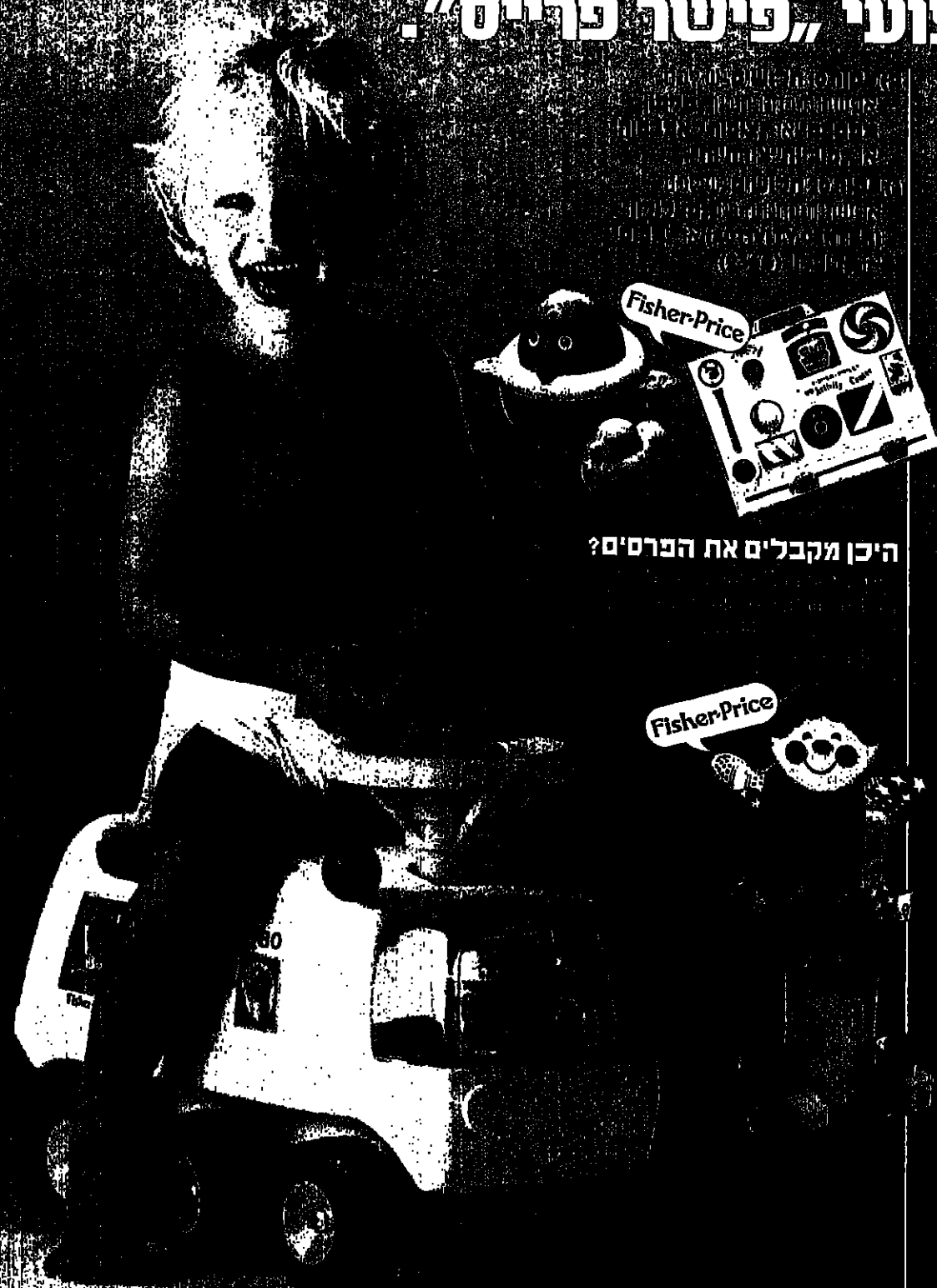
רשת חנויות ארצית לתרופות, מוצרי יופי, בריאות ונקיון

סנופרש ג'ל שלישיה מחיר מומלץ - 5.90 ש"ח 4.49 ש"ח	סנו W.C. נוזלי מחיר מומלץ - 5.90 ש"ח 4.49 ש"ח	עם סנו - נקי מאוד ועוד... קנו מוצרי סנו (כולל ליטופים) ב-40 ש"ח ותקבלו פחמון בשווי 15 ש"ח להדלקת גחלים - חינם!	סנובון שלישיה מחיר מומלץ - 4.49 ש"ח 3.29 ש"ח	מסיר שומנים מהיר מחיר מומלץ - 4.49 ש"ח 3.59 ש"ח	סנופרש יבש מחיר מומלץ - 3.79 ש"ח 2.99 ש"ח	מבצע אשראי בלעדי! קנו ב-50 ש"ח שלמו ב-2 ביולי! (באמצעות כרטיסי אשראי בלבד)	סנוברייט מחיר מומלץ - 3.99 ש"ח 2.99 ש"ח	K-500 מחיר מומלץ - 5.99 ש"ח 4.79 ש"ח	שתי חנויות חדשות: גבעת סביון • מרכז חורב - חיפה
סנו סופר פוליש מחיר מומלץ - 10.99 ש"ח 8.99 ש"ח	ליטופים מקסי אריזת חסכון 14.99 ש"ח		רב מכה, הרצליה, רמת אביב, קניון איילון, פתח תקוה, כפר סבא, גבעת סביון, חיפה - מרכז חורב, ירושלים - חורב ורמות גילה, באר שבע, משרד מרכזי טל: 03-900031						

סנו - נקי מאוד ועוד...

טפנוזקים טפנוזקים לילה חדשים

אם יש לכם בית, "פיטר קטן"
חגיע לו צעצועי, "פיטר פרייס".

הפיטר הקטן מרוויח בגדול

בזמן מרדכי, להתייצב אישית כדי להמכיר לך מוצר אימון שחונק זמן רב ובמקומות ילדה הנורא לתעסוקה במצבית בחדר הברון. אחרי ולפני ידעו איך בנות ימלא אחת גם המגדל, המלח, האוגרזו שלך, ואחר כך גם המפקדים בגיור. כלם ידעו ראשית על מה שאסור. אסור לאבד צלם אנש, אסור להתעלל, אסור לירות סתם כי ומי שירה יצטרך להסביר. מוח מדי הנחות של מה מותר ומה צריך. הוראות הפתיחה כאש אבב, קטריז מחר. אסור בעגובה לורית כקבוק חכמה אין להשיב באש, אלא אם כלי הרכב שלך נפגע וזהית בוראות את הוראי.

אך משתחבים במבצע
הפיטר הקטן

לא פעם צריך להתאמץ מאד וגם להיות קר רוח. במידה לא מבוטלת, כדי לא להתפתות ולירות. הוראות פתיחה באש זה עניין אחר, ופזוקה בשטח זה עניין אחר. הרבה סיורים רגילים או ממוצעים, שכוללים כוחות קטנים, מוצאים עצמם מותקפים בידי עשרות ומאות כפריים וזה לא פשוט.

הסיור שנכנס לכפר בית אמר נוסע וחור. בלוח צי, המקומים מנצלים זאת לא פעם כדי להמשיך בלוח בדרך חזרה ולהכין לו מארב קטן. חסור של בני מצא את עצמו בוקר אחד ביערל סמוך במרד הכפר, מלח מוטס אבנים שחסם את הדרך. עד שחשש צרות בתוך קויה, כבר התגוררו כמה עשרות מטרים מאחורי. מות מתפרעים. גבי נתן הוראה לא לירות. הוא עץ שני כלי רכב מקומיים שעברו במסך והורה לנהגים להיכנס אחם לפני הגישים של הסיור. מחסה אחד כך הורה לנהגים להתחיל ולסנוח את מוטס האבנים מלפניהם. בינתיים הגיע למקום מוכתר הכפר, לפני מלח.

המוכתר חרע שגם החיילים יצאו מהכפר לא חתה ותופעות. בני חשיב לא שחצב לא מקבל חוכמים והוא יצא מתי שחא רוצה. בשלב זה כבר פנה והחמס ועכשיו גותרה רק הדרך הצדקה. שני הנחנים חששו מביס הנכנע של ה"יפים כמעין בני ערובה וכך היה הכוח הקטן לתקדם. כשהחל מחיילים מאבא ואלה מחצו. בפתח הכפר שוחררו חשנים ומפתחות כל רכבם וחוזרו לחם. זה כעת לא נשמע חומינסקי כל כך לייש הגפס בסלון בתל אביב, וגם גבי לא כל כך אה את זה. אבל באותו יום לא ריחונו ברדיו על תקיפת בבית אמר. משות, כי לא ירו שם.

החקישורת

התעורבות מרבית על כ-700 צוותי. סלחיות וסוף עיתונאים, המסתובבים ביהודה ושומרון. סמסיו של המפקדים בגיור, או חוץ מעבדים ומתחילים ש ל, החייל בשטח עוד בעיה וקוראים לה תיעשות. התקשורת לא מלקטת. שם רכב באחרונה, הנחיות ו בירוש לא לייצר איתם מנע. לא להמשיך לה לעבר ולא להחריאיו. כסופי שבוע מנצחים ממנה לחיכוכים (המשך בעמדה 44)

המתנחלים מנהלים עם צה"ל רומן מתמשך, בעיית. בקור מקסיא העצמות של זה חבור, רחוק ממטבחא של אמא, או ואשה, עם המטבחא הצבאי המאולת, יש בהשומת חלב הסטורומיית שלהם חרבה

בן 10, ואחיו גר, כן שש, ומבקשים סיבוב. אחרי רכח אתה מגלה שהם מכירים את כל הקצינים בגיור וגם בגיע הם כבר רוצים לנהוג לבד. באחרונה, על לוח המודעות, יש הומנה להוצאה במצאי השבת במעלה חבר. "המריצה", אומרת החומנה, "יהיה שלמה באום מוותיקי יחידה 101, מומחה לטיפול בסרור ובאכזריות עוינת".

כאובצ לסנות בוקר גמה קיית ארבע את שנתה לשומר הגברות בשער העיר יש מצב רוח טוב, והוא מציע לך, מהבורקה המוחממת שלו, כעורו משקקי עליך בגים הפחות, "להפעיל את מיווג האוויר במכונית". קיית ארבע מוכירה בעצם שכונה בירושלים. משהו כמו שכונת גילה. לכאורה, ישו צענאי מנור, נבדל מהאנכלוסיה הערבית. בפועל - חבית תוססת שקסודיה כל הזמן לישוב היחיד בתוך הבירון. בית הרסת, בית רומנו, תל רומיידה. שמת בתרשית. כלל העיר, ליר הקטנה, בעימות המדי עם התושבים המקומיים. רובה תקיפת ויו שם באחרונה, הרבה ירי. למתנחלים, למרות רוחו של הצבא, יש אצבע וכה מדי על הדרך.

כשהם" בתוך הברון, גם מחלחול הסמוכה ניתן לשמוע את חיי הידי. בכל פעם כשיש צרות בתוך העיר נקאים תושבים מקיית ארבע לבוא ולסייע. הצבא מוצא עצמו לא פעם מוקרד במורדת כוחות ב"ק ערבים ויהודים וזה מעצבן. לא פעם יש תחושה שהמתנחלים, הצרענים על הצבא חיכה רבה, מקשים

במערב זה הברון יש שני ישובים יהודים. חלם ואדורה. ישובים קטנים. אדורה מטופה מאד, למרות שגרים שם בקרואנים ומצביעים על חוישה מטוכה מפעם היה בה ישוב קבע. גם הכתים בתלם אינם בדויק ילוח הפאר של אורנית, אריאל, או שערי הקדוה. אשילו מי שלא כל כך בער התחייבות במערב זה הברון, לא יכול שלא לחש הערבה למי שבה לגור כאן כתנאים לא קלים כמראה מתוך אמונה ברעיון.

יש בתלם מועדון קטן עם וידוא, אבל זה המילואמינים ששומרים שם מאכלים אווור למעלה. משעמם, קרוב. כששני תישיים נכנסים לשמנה קטנה לנחא שחול, בשורה, היים לעברם

לא לירות

צול חדר וזום מאד לתרשית. מרשח החיילים המכים מול מצלמות הטלוויזיות משיעה על כל מי שמתרדף אותך בשום שנוגע לאיך, בבסיס אימונים של צה"ל בדרום הארץ, מבקש אלוהי פטר הירום

(המשך מהעמוד הקודם)

"זה לא נעים לראות גן סטור" כתב מעם יונתן גפן באיזה שיר, זה גם לא נעים לראות עיר גורולה כשיממונה. בבוקר נפתחות החצות לממכר מוון למספר שעות, פה ושם מתגנב מישוה למוסך לסרר משהו ברכב וזה. מתי יצאו כאן בערב סתם לטייל ולאכול אולי איך גלירוח מתי רא כאן סרט קולנוע זה חסר להם בכלל איך מעבירים שנועות שלמים בבית בלי שום תעסוקה, וולת וייקס אבנים על הצבא לפנו מספר חרשים אפשר היה לפזר הפגנות ברין וברבים של אנשי המינהל האזרחי עם המוכתר המקומי. עכשיו, זה נכתב כבר לא פעם, עושים לוקנים רק כבוד, אבל את העסק מנהלים הצעירים. צה"ל וכוחות הבטחון, שהורגלו במשך שנים לעסוק במניעת פעילות חבלנית עוינת, מהמורדים עכשיו עם מסייתם והתעורבות למצב החדש אינה בת"ים. אחת הבעיות העיקריות היא שמקרי ההסתה ויו המיד ביו הספר והמנגרים. בתי הספר מנוחים ולמנגנים אסור להיכנס. צה"ל גם לא יעזי בדרך כלל לנתק את הרמקולים במסגרים המשרים בצד התפילה גם את דברי ההסתה.

אחרי שנים שבחם הורגלת לברוק בשטחים מכונות, לבקש תשורת ויתור צוהבות רוצות עות וארומות וי"ש, לסנות מכונות מיישבות ולמרח את תכולתן בחיפוש אחר אמצעי חבלה נשק, אתה מוצא את עצמך עכשיו בדרך דווקא כשמגיעה משאלת עמטה בצמיגים והנהג שלה הוא שוכה בתקירה יסודית יותר. אחרי שהתרגלת "להפעיל" מקומיים בפניו מחסומי אבנים וצמיגים, אתה מגלה שהם מתבצרים לא פעם בכוחים מאחורי ולחות נעלות, ואין כסכיבה מי שיפנה.

המתנחלים

בשעת ערב מאחרת, כמבואות הברון, חונים שני ג"יפים של הסיור להמסקה קצרה בצד הדרך. מתוך הערסל מגיחות למתע שתי מכוניות הצעדות בחריקת כלמים ומותכן מוקדם כמה אנשים עם רובי עוז ביד. אתה נדרר, אבל אחרי שניה מגלה שביד חשניה יש להם תרומם של קפה ועוד תרומם של גם קפה, וגם כמה סוגים של עוגיות. גם הקיבוצניק שיושב ליד הנהג של אחד הג"יפים, ורק לפני מספר רקות גמר להצות על "ער כמה מיותרת הוכחות היהדות באיזור", מסתער עכשיו על התרומים. קפה מנצח לשעמם פוליטיקה.

המתנחלים מנהלים עם צה"ל רומן מתמשך. רומן בעייתי. בקור מקסיא העצמות של זה הברון, רחוק ממטבחא של אמא, או של ואשה, עם מטבחא צבאי מאולתר שבו אוכלים במשך שבועיים רק "בולי ביי" מוחמם, יש בתשלומת חלב האסטורומיית של האנשים האלה הרבה. "מתנחלים" נראה לך שם, בצד הכביש, מונח שממאים לסלון בתל אביב ורחוקה. כאן הם נראים לך דווקא עליזים, סחבקים, אי של קירבה ביים ואבנים והשגחה ממכר.

כולם ידברו ראשית על מה שאסור. אסור לאבד צלם אנש, אסור להתעלל, אסור לירות סתם כך ומי שירה יצטרך להסביר. פחות מדי הנחות של מה מותר ומה צריך. לא פעם צריך להתאמץ מאד וגם להיות קר רוח כדי לא להתפתות ולירות

במערב זה הברון יש שני ישובים יהודים. חלם ואדורה. ישובים קטנים. אדורה מטופה מאד, למרות שגרים שם בקרואנים ומצביעים על חוישה מטוכה מפעם היה בה ישוב קבע. גם הכתים בתלם אינם בדויק ילוח הפאר של אורנית, אריאל, או שערי הקדוה. אשילו מי שלא כל כך בער התחייבות במערב זה הברון, לא יכול שלא לחש הערבה למי שבה לגור כאן כתנאים לא קלים כמראה מתוך אמונה ברעיון.

10 תמונות

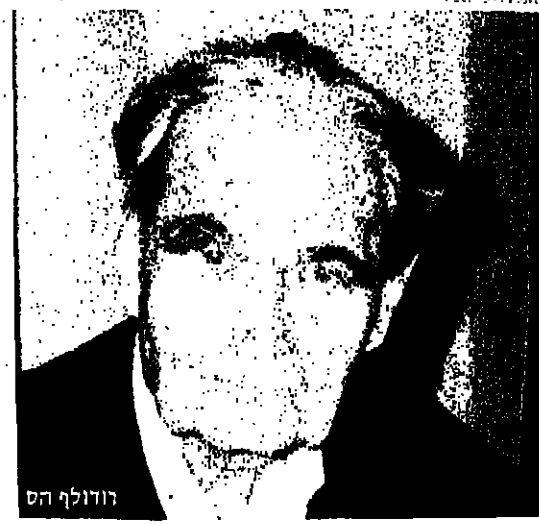
האגודה הלאומית
לחשיפת האמת
על השואה

שארל גאבל בתמונה
משתתף בדיון סאטור
יחד עם אורי ארליך

כומר הוידוים של אסיר מס' 7

מאת אלכס דורון

הדולף הם

אסיר מס. 7 שכב על מיטת הברזל בחא
זכרה בתיקרה. על הקיר למראשותיו היו
שלוש מפות של הית, מתנת סוכנות
החל האמריקנית. בשעה שתיים בפתחה
רלת הברזל והכומר נכנס, בדין ספר
תנ"ך. כיוון שחיה זה יום שמש נהדר של יולי,
החליטו האסיר והכומר להתחיל בבילוי המשותף
שלחם, דווקא בגן הכלא. "הטבע היה מסעיר, על
פי דרכי, נוכח הכומר באותו יום רביעי של קיץ
1981. אסיר מס. 7, וקוף קומה חרף גילו
המתקדם מאוד, עיניים שקועות, עשה לו או
מנה קבוע לצעוד שתיים-שלוש ביום בשביל
הגן הקטן.
"מה נשמע בוצ'?", פתח האסיר בשירה.
"העולם רוגש, ישראל הפציצה
את הכדור הגרעיני העדיק", החל הכר
מר בריחות.
"גוט גימאכט" (טוב עשתה),
ענה האסיר קצרות.
"השבעון הצרפתי 'פארי מ'
מוסר שו היתה הנקפת מנע", המ'
שיר הכומר.
"אני מצדיק באופן מוחלט

שארל גאבל, הכומר שהיה ממונה על
נשמתו של דודולף הם, יושב על ספסל
ממירחוב של נתניה, העיר בה הוא גר
בגלל אהבתה של אשתו לישראל, ונוכר
בנאצי, בירידות המזורה, במפלצת. הם, סגנו
וממלא מקומו של היטלר, התאבד על פי
הגירסה הרשמית בצריף עץ קטן בכלא
שטנרוא, בגיל 93. גאבל לא מאמין. שיחות
על חנ"ך, תה, מוסיקה קלאסית ואף מילה
כמאט על המלחמה. "אינני מבין איך זה
קרה, לא תיארתי לעצמי למה שזה יוביל",
התוודה הפושע באוזני הכומר.

מלך סוד

עודד גרא, סטייל

סטייל זאת אומרת עיצוב וגרא זה לא רק בגדים. בן 35, רשמית מעצב אופנה, כללית מכתיב כיוונים, עודד גרא בונה אישיות חדשה לנשים היכולות להרשות לעצמן את התענוג. "כשהסגנון האישי מוגדר, האדם מרגיש נוח בכל מצב". הוא מרגיש נוח עם עצמו מגיל 22, ויש לו כל הסיבות לכך. עם הצלחה לא מתווכחים. לא לחינם נבחר דווקא הוא לכתוב את ההקדמה לספר "סגנון אישי", מדריך אמריקני שתורגם עתה לעברית ובה לאמר את גברי ישראל כל מה שלא ידעו עד היום על אופנה וטיפוח ואוכל ויין. זה בדיוק מה שחסר לנו עכשיו.

מאת כילי מוסקונה-לרמן
צילומים: שמואל רחמני

"הגרים שלי מלאים תרבות. מכל האזורים. אני אמניציזם, קרייזיס, ודעה זרה וטמטום כלכלי". אני חושב שאני מעודן. אמא שלי ואשתי אומרות לי שאני יכול גם להיות קשוח ואכזרי".

עודד גרא: "מול עודד אפשר להגיד לי בכל יום מחדש".

את הכתפיים ואת התריץ של החזה בבית הכנסת. המעצב מוביל את הקליינטית לסלילת המראות. גרא, הקרולינה מטסט והגברית הצעירה משוכפלים שלוש פעמים. גרא מסמן את גבולות הזוויות של הבנו. גרא: "טוב, היא לא צריכה להוריד עם זה קסבוסים בספר-מרקס. לא צריך להגשים את המעצב והקליינטית רגועים באינטימיות, מחייכים באופטימיות. השיפון הלבן כניסה. הוא מחבק לה את המתגנבים. מסחר אותה ברוחף לארבעה צערי סגנון משלמים. היא נענית, מחליקה לצעדים בוב קמור, ומדקק אליהן את הכר ברכות. מכניס שתי אצבעות בין מרים את המותנית למעלה, בתנועה חבאה הוא מתכוונן נשען על הכרעים, שולח שתי ידיים אל מתחת לשמלת החיפוש, מנמח את השמלת מלמטה, כעיינות. מעצבה הבית מביאה צעף משי לבן שיכסה

המוריקס כולל חמש אחיות ואמא. לכל בעל יתאם מפיון בצבע שמלת אשתו. סיגורלות אחת אחת. אין ליכלוכית באגדה האות. אומרים שזו תחיה תחנות השנה. מרידה רביעית. "יוםם תחייכי", הוא מבטית. היא נבלעת מאחורי חוליון ויוצאת עם קריגולית ספטה מכריש, רקומה כוחת, מדוקק לטוף בעצמות דג. רגלי הגברת הצעירה עיומות. מסומרות מקרי. גם הכתפיים. גרא מלמגג. לוקח את המותניים שלה ומדקק אליהן את הכר ברכות. מכניס שתי אצבעות בין מרים את המותנית למעלה, בתנועה חבאה הוא מתכוונן נשען על הכרעים, שולח שתי ידיים אל מתחת לשמלת החיפוש, מנמח את השמלת מלמטה, כעיינות. מעצבה הבית מביאה צעף משי לבן שיכסה

מלא, מבני פישותן שחורים, איטלקיים, גרביים וחורים. תשעים אחוים מהגרביים שלי היום הם אדומים. לא זה לא אישיון של המאדים. אולי קצת של פלייבוי. הכיוון של ההמואים היום הוא דווקא להראות מאצואים, דוקים, בוגי-שוררים. גברים סמכותיים. בעצמם לובשים רובה וחור, אדום, תכלת, מליון - בצעים מסלילים רבים".

סודין לאופנה. מערכה ראשונה

הסודין מאת, המוסיקה קלאסית, המגן ברקע שקט. נבוכה אשה צעירה, תחילת שנות השלושים, השפתיים של עודד גרא מתכווצות לנשיקת בוקי טוב. פעם על לחי ימין שלה, פעם על לחי שמאל. הם מכינים מערכה בגדים. הפעם - שמלה לחתונה.

גם קלאסית, גם של דיסקוטקס. "סגנון אישי מתרגם לצורת אידה, לסוג המתנה שקונים, לאיד מתגנבים, לבגדים שלובשים, לתרבותיות שלך. איך אתה לבוש - זה גם איך האווירה האישית והפנימית שלך משתקפת בסביבה. כשהסגנון האישי מוגדר, התוצאה היא: מה שבמניס הוא גם מה שבוחר. ואז בכל מצב האדם מרגיש נוח. אני מגיל 22 תמיד הרגשתי נוח עם עצמי. אני אף פעם לא נבחר. את הרכב הנגרים שאני לובש עכשיו, ברגע זה אני יכול לנתח כסמל למח שקורה סביבי, לסגנון שלי למצב-רוח שלי, להערפות שלי. היום יום שישי, יום לא פורמלי, ואני לבוש כנוחיות מירבית, והתבוננתי בראי בבקר ורציתי בנו שיעשה לי את היום וורוד. יום אבי איתי. בחיתי בסודר וורוד בחי מבתנה

לשלושתם. עודד גרא, 35, מעצב, גבר עם סטייל. עובדה. הוא מכין בגדי ישראל שנבחר לכתוב הקדמה לספר "סגנון אישי" - מדריך אמריקני לגבר שתורגם לעברית ומפורט לראשי הפרקים הבאים: אופנה, טיחות, מסעדות, נסיעות, אירוח ויינות. הסודין לאופנה של המעצב גרא ממוקם באופן לא מקרי בדיוק מול היכל התרבות. מיקום סימלי. המושג "תרבות" ישובץ לאורך ולרוחב השתה. התרגום הפיו של המושג הזה יאיר את עודד גרא שבמרכז הבמה ואת סביבתו הטבעית - שיכבה מסוימת בנימור הישראלי - כשחקית-משנה. עודד גרא "סגנון אישי זה תרבות. דרך חיים. אני מבשל, מארח, יושביראש להקת 'בת שבע'. למרות כל קלאסי ומודרני אבל אני מוקלוב, חי על מוסיקה

ל השולחן - משחק מנהלים, גבר מחרטינה בתנוחה ממונקת, "וויג" צרפתי אחוין מתוח בדיל-ספר שחור לבן: הרוגננית רביאלה ברקו מצעפת עיניים בשמלת ערב הוקדה-שופה. יש לי תמונתה שלה מרגמנת כשהיא היתה בת 14. איך הגיעה רחוק, ביקר, אהה, אומר גרא: מרים את שופרת הטלפון ואומר: "כן, להוציא כלב לריצה זה גורא חשוב, בסה שאני מכין אותך, גם אני מוציא את החללים שלי לספר היום כחדשים. אז נישגש מהר. ברי". מביח את השפופרת, מסביר: "כוח קטע בכיף כוח. אשה שאני לא מכיר רוצה למכור תביה עתוקה שקיבלה בירושה. חברים יודעים שאני אספן של הפצים גריזים - אז מפנים אותה אלי. נעמה תרימי טלפון לשוקי ברושירי, תקנעני לי חור לילדים,

איכות בכל גיל

יש חדש ביכל גיל. קו עיצובי חדש לחדרי ילדים ונוער: "הקו הלבן". חדרי ילדים בסגנון חלומי. ריהוט בעיצוב מרהיב ובצבע לבן מיוחד המבליט את מרקם העץ באיכות הידועה של "כל גיל". רהיטי כל גיל בעיצובים חדשניים ובאיכות קפדנית לילדים שאינם מתפשרים על יופי ולהורים שאינם מתפשרים על איכות. בכל גיל אתה מקבל יעוץ צמוד, שירות אדיב ואספקה מהירה.

רהיטי כל גיל

סוכנויות: תל אביב: כל גיל רהיטים 7970810, 03-639083, דיונון 301 רח' דיונון 201, 03-227817, נתניה: כל גיל רהיטים שמואל הוציב 22, 03-5531639, חיפה: רהיטים רח' יוסמן 118, 02-719069, מיכיל רח' אבו ישראלי 6, 02-249850, אילת: חינוך וחינוך שד' חוק 463/6, 059-71816, תל אביב: רהיטים רח' שומרון 117, 04-511269, רח' הצפון רח' החמדתות 1 (בין שומרון), 04-740727, באר שבע: רהיטי איריס רח' חוק 53, 057-78359, רמת השרון: חדר של צמי רח' סוקולוב 30, 03-490178, הרצליה: כל גיל השרון (סניף סגור) רח' סוקולוב 25, 052-81471, רח' סוקולוב רח' סגור.

שודד גרא, סטייל

גרא בסטודיו: "סגנון אישי זה תרבות, דרך חיים. אני מבשל מאה, יושביראש לחקת 'בת שבע'. למדתי בלט קלאסי ומודרני אצל אנה סוקולוב, חי על מוסיקה - גם קלאסית, גם על דיסקוטקים".

(המשך מעמוד 17)
קליינטית מחייבת לעצמה בהסכמה. גרא יאבא שלי, גרשון גרא, רור שביעי בארץ, חולמנית המצא - רצה בן גורל. זה היה הרבר הכי נולא שיכול היה לקרות לו. מעצב גרא לא מקצועי ושי לא מאמץ. תרבות הכי טובה של אמא שלי היתה מעצב האופנה פיני ליסטרורי, או מילרית נשמתו אשנה אבתי את זה. נסיתי להתעסק עם רברים ארים - אבל כמה זמן אפשר להדחיק נסיון?

לסטודיו נכנסת מאירה גרא. אמא של עורר, וזה מהמספר יופי של קו עשור לה. אשה בעלת נפש אנונית ותרבותית מאוד, "הייתי, דרר ליינג, מי שן אי אין פינק טודיי, לאוולי, אני מאירהבית בו. יל לא שיש לילר שלי".

עורר גרא מתבקש עם אמא גרא. אומרי "הנגים שלי מלאים תרבות, מכל הצדדים".

סודיו לאופנה מערכה שנייה

שתי קליינטיות חדשות, אם ובת. נשים עבות, לא ודיות, לא חסכות. צעירים מהוססים. הן נעצרות מול המופיע של גרא על הקיר. מרימות ראש להסתכל. מוכירה ממוזמ, נכנסות. גרא בוחן אותן שנייה, סדיר באופנה, אין נשיקות, אין חיבוקים. מומין אותו לשיח יעוץ ליד השולחן.

האם "זה מתחתן באמריקה. התחננה תיעדך על אייה ופיק, לאנץ, רינר, הכל ישר מ'10 בבוקר עד הש 3 אור הצהריים.

המעצב מבקש לדעת האם קבלת הפנים תיעדך מלמ ממוזמ בסנינה, או על סיפור פתוח.

האם "האמא של הכלה הכתיבה את הצבעים. אני פריכה לראות באיורים או אמר פנינה".

המעצב בטקסט "כואי גרא איך את גראית". מעטיר אותה מול הראי, כוחן אותה מכל הצדדים.

אני ראה שתי טילואטות". מעביר קווים ופיונים מהמפתים עד לרצפה. "אני חושב על שמונה משי". עובר לבת, הבת קצת מתמרמרת. לא וזה להיות בצבעים של האמא.

"גרא חושב לי שאנשים יאהבו אותי. רק או אני אהב את עצמי. אם משה גורם לי בכל פעם שוק מחדש זה אם אני שומע שמישהו אמר שהוא לא אהב אותי".

גרא בסלולנו: "את פרודקציה אמריקנית. אניה כימי, תפאורה, אם התתן קובעת את הכללים. זה מסובך. חלקי אותה גם כות את רצנה שמחה מכל העין לא או למה להתמרדר".

על השולחן ארבעה גילי משי. האמא קצת מתחמלת. במשך שורה שנמשכה שלושחודשי שעה המלה כסף לא עלתה על השולחן. "אולי אפשר לשאול בערף, היא מגמגמת, לוקח זמן עד שהוא שנה קדים הוא שוב מממש את השיפון, מצייר לוח על גילי לבן, כשני קווים, את צלילת השמלות. האמא מתחמלת. "אולי בערף" גרא רועש בשליפה את המכונה השולחן שחוק, "לא כל כך התכווננו לבנות משי".

התת עולה 8000 האמא, "באנציותהבית שמלה כואת שמק את זה, "תחשבי". הנשים מעיפות בבלונים מלאי חרוטות חותה למדידה.

גרא יאל קונות במותרות. לא נחמתי, רק כינוני רכשתי. את אמונן. הן ילכו להתייעץ עם הבני לא התכווננו לכאלה סכומים, אלה באמת

עונה רק מסתכלת עליו ושמה כי יד על החזה. "לא, הוא אומר לה, 'את הולכת לקנות חוויה. עכשיו. חוויה חגורת בטר'. 'כל הבוקר חיפשתי חגורת בטר במשכיר' ממלמלת האשה. 'משכיר', מדועד גרא מחדש. 'לכי למלכה. רק אצל מלכה. סוף דיונון. תרשמי כתובת. לכי עכשיו, תחורי בצוהרים'. עם עיניים בכיוון הרצפה היא נמונה מאחורי העילון. מוכירה בטלפון ברקע: 'כן מאמי, את עושה רברים יפים, את מגרת את כולם. עורר, את יודעת, אהב לתת להן הרגשה טובה. לכולן'.

מכיוון השפופרת נורקים שמות ידועים. אנשי ציבור, פוליטיקאים, שרים. הנשים ממתנות בסלולנו מעבר לק לקבל יום ושעה אצל המעצב גרא.

גרא "האנן האישי שלי בכיור מורכב משלוש מערכות בסיסיות. מערכת מהודרת: מקסרן שחור עשוי בר מוכי נשים מגומי שחור, רשת, טיפה שקוף, יעוק על הגוף, נמרה במרס משי רוקם, מאר מחורר, פיסולי, כפתורי צוף - לא לא מליחה - כפתורים עשויים משידורן צב. מכנס מישון שחור של קלור מונמנה עם מותן גומי אלסטי. מוחסב מאור.

"לייזמים, לעבודה, יש לי מכנסי חקי מגברדי, טובים, מחויטים, עם אורירה כואת של ארץ ישראל. לרוב אני קונה אותם באיטליה. הדינס תמיד צרתיים, הגרבים תמיד אדומים. בבית אני מסתובב עם קימונו ארוך ממשי שחור, רוקם כבדי".

מה משודר עורר גרא במקמורין עשוי ממחוכי נשים מגומי שחור?

"מירה מסוימת של מוסיות. להיכנס לפונה האת שטחם שוח את הנוצות הצבעוניות שלו. אני נכנס למשחק של 'שבי טטא' כזה. יש לי המון כף בלשחק את המשחק הזה. חקטע הפולני של לרכון ולנשק כף יד של אשה. ירידו - אני כבר רואה את הוכתרות בעיתון. גרא במקמורין עורר שחור, אהב לנשק יריים של נשים", מחשבה שמניעה אותו כליעתה על הביטא.

חשב רוק ורצני, "לא חקטי לי מסור רע" אתה ריי אהב את המשחק הזה, עירנה, במה, מותרות, גרא מבדיל.

"בטוב, אבל כלי שיעשו לי רע".

סוקוריו. אתה חסידותולות מדרת שמלה. טפטה משי כצבע בורדו וכמפתה עד המפסק "סקסאלגנס", אומר המעצב. הקליינטית מחזיקה את שולי השמלה בשוח אצבעות שציפורנות משייפות, מרומות לק ארם, צעדיה מביה המראה יחפה. על קצות הציפורנות (המשך מעמוד 18)

אזור מאורים מושלם עם כל הדברים שעושים את החיים יפים

אורחים — זה לא רק מילים — זה החיים.
ממנו כמו בכפר.
ממנו שלמות המבטיחה עוקם, מרסיות
בתי מגורים בלכר בסביבה יוקרתית

זכור הספורט החריש תולך ומוקם כבר מיס אלה והו יכיל: מועדן ברירות, אולמות סקווע, מיפלות עוק, אוח, מורעי מיס ופה לא? ריבות ערדי, מועדן מיס ופה לא? ריבות ערדי, מועדן מיס ופה לא?

אורח: ין מרכז קניות מדרור, מיוזר
 וצטברת חקוקה, וכולל תבוס מנות וכל
 על מנות, כל קפה ומימקס וכל וכל
 מרווח: הליכה מהבית.

בזמן ליפגש באזורי חן
כל יום ובשבת
משרד הסביבות בעיר מנהל שירותים
בזמן חן-יום בשעות 10.00-18.00,
ביום ח בשעות 10.00-13.00,
ביום שבת בשעות 11.00-18.00.
לשירותי בעיר "אזורי חן"
009-12425701, 12426715
משרד סביבות האזור, רחוב ירושלים 3,
תל אביב-יפו, בית כלכל בעיר
חן-יום 08.00-17.00 ויום ח' 08.00-17.00
סקטור 03-5120386

הבניה נעשית באיטונג -
חבלוק חמבודד.

הדירה לדוגמא
בתוחה וממוזגת

הצפון החדש של תל-אביב

290 מעשפחות כבוד הבטיחו לעצמון את החיים האלה.

[illegible][illegible]

או מה עושים, אתם שואלים?
אני כבר אמרתי לכם מיליון פעם: נותנים להם
סרינה מעייפת, כמו המדינה שלנו.
ותאמינו לי שזה כבר מעייף אותי להגיד את זה:
לילה טוב, ישראל.

ד שבוע טלפן אלי ירדני היקר ריוודי ברוח, שר באופן זמני בני-ג'רסי, העיר של ברס ספרינגסטון תגדול, ואמר לי בשיתוף-חזן ישיבה "שמע, צריך לעשות משהו, מאתה משהו, זה טראומה שקרה" ואני מאמין לו. שיתפנו פעולה עקב, הוא יודע שריוודי הוא זמר אמין ומצוי ששר שירים קשים הרבה לפני שזה היה אמיתי. אבל אי-אפשר למחות מני-ג'רסי. לכן אמתני.

"אתה באמת רוצה לעשות משהו?"

במה?
"או בוא לארץ, כי רק מכאן אפשר למחות על מה
שכאן". אני חושב שהוא תסכים איתי, ולפי דעתי הוא
מבין בדרך ברורה.

לעומת זאת, באותו שבוע קיבלתי גם איגרת
ארוכה מצדד סימפטי שיושב בלוס אנג'לס וכותב טון
מש "גלות ומצית" בעתון המתגרים שנקרא "ישראל
של-". עתה עברי שינוא בשושים של לוס אנג'לס
ודוע במסיריטוסים המוגום שלו, כי אין לך פטריוט
עול יותר ממנה.

אבל הבורח הזה הוא מלכותיני, והוא יוצא בטרם
של נגד הנמסות הגלותית בעתון שנראה כאילו אורי
ח יושב וכתב אותו מתחילתו ועד סופו. עקיבא סטבל
נגלה רעיוניו והרעיונות, והוא כותב לי "השבוני ראגו
בכל אנשים טובים לשמוך סוכר למיכל חרלס של
מכותי. אורי-כן גיליתי שמישהו חתעלל גם בגלגל
התופרע שלי."

אז קודם כל, קעבא יידי, אים יך גס מצינט
אונזענע שאפער לחבל בהם, כנראה שלא רע
זיך תבט שטאל אדער גלחז. אבי כהן האט
זיך מקומם, וריקט דען ער שטענדיק למבוכו שלי.
זיך מחשבות מנסה למרות שדעתינו רומזת, אתה
לך למרות מחשבות. ער קמה. כמו שחלובת אז
אדער דער מפתח. אף אהבת ארץ יכלה להליד
המציאות, ואולי שינוי משמעותי, כבודת השם
זיך למרות ששם התחנך שלכם "ישראל שלי", צו
אמר זלכם - ישראל לא מלכם. ישראל שלנו.
אנאלס שלכם.

(מכתב-חיילים מהשטח האלים)

[illegible]

כלם חידעק בעטא תהומי,
יום ביצעו הוראה.
מסד חודת: "המצב מרובלמטי,
דחה אולי לא חובנת".

כור בולו דתת מבעס
נקשורת חסרת אחריות,
לו שאילות של חינוך ופעם
וגם מדיניות.

**חזרו תיולים שהיו בשטחים
מרו שאין זה חריג,
ציבור שמע דברים חרישים
ויכוח גדוש להחריד.**

מו בכל התפתחות חדשה,
כל תחום של חיי אדם
ימות גם תועות ומחא
ד בני אשה לא נדם.

חזינכה האשה את בנה החי
התנדב לשמירת האומה
ד הוא נאלץ להכות בקסדה
זוא שאלות לא שאל.

לא נתנו לו גיבוי.
חשובה דעתו של העולם
דוחו של חייל שבוי.

ובני במלכודת
של חוק מול חינוך,
תוך מערבולת, בתוך כור הית

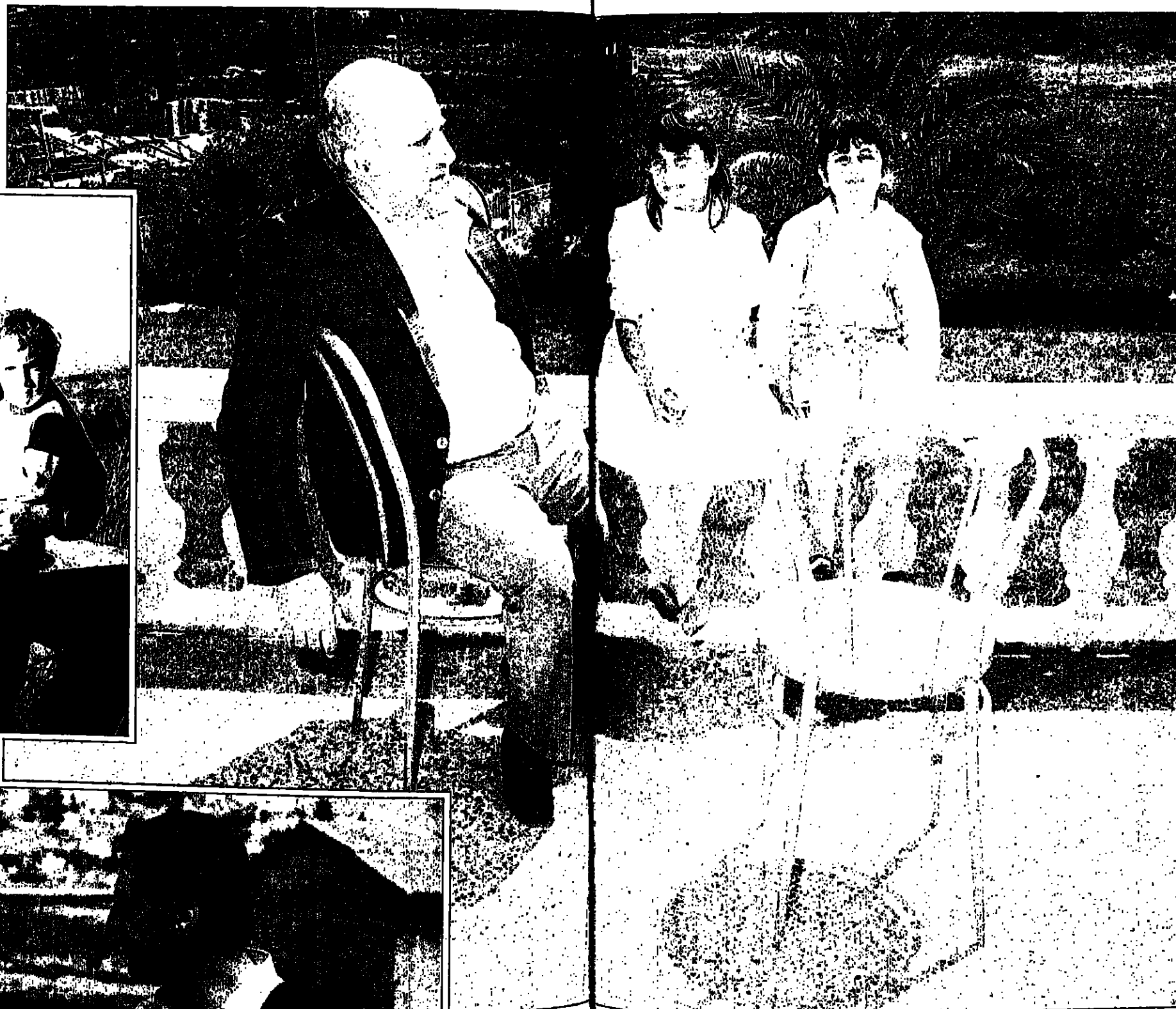
י. יש מקודה
ד. חלב לא וקי.

יש הוראה שחובה לבצע,
יש חינוך. האומר:
א. זה אסור."

ש מצלמה למיסום הסימור.

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased by 100 million. The number of people who are illiterate in the world is now 1 billion. The number of people who are illiterate in the world is now 1 billion.

ואדי ערה. מפגש מהסוג האחר

והיד קבה:
"הלכתי לחרום דם
בחדא, שנכחי
ליד יהודי. מהדי
שני זרם לחר
הצינור דם, ומהדי
שלו זרם לחר
הצינור דם, רציני
להגיד לו: מראה,
יש לזה אותו צבע.
לא אחרת."

יד נזיר יונס מערה
(מנילום המרכזי), משוח
קום (משמאל למעלה)
עם בנו עופרי (מאחורי)
יוניס מערער.

הכביש הראשי ריק ממכוניות מספרה גיפסים של
משמר הגבול, והנועה נכבשה לעמולה ולחידה והנה
עסקת ואדי ערה. ואדי ערה, ולמשפחתו, הובק
שאורי מאשר פרופרציות מצאצאיות, לסוף המבט
שכין צומח בריקני לצומח מגיד.

אדמה, קרקע, מולדת

"ירעתי שלא יקרה כלום", אמר פאורי יוניס
מש"ערה, "ובכל זאת חששתי". הוא ישב במסעדת שלו
המגילה לעיניים את הכביש הראשי, מעבר לשרה
ודציות וערים לועסות. "המסמס האף חשבה לי
(ומשך) בעמוד הבא)

או עוקרים שחילי וית של קק"ל. המחסום היחיד
ברכנו נוצר מתחילך שישן איור ודך עניינית בכפר
ערי.
מל' לבפרים היתה תלויה גשימת הרווחה. יום
הארמה עבר בשלום בתחום ישרי וא"י שיה. וזה היה
העיקר מבחינת רוב תושבי, תמאבים לחקן את הדרוש
שנצור בארצות בכלי התקשורת. "הדעי" לו, אנוחו
קראים וכל כל מה שנכתב בכל העיתונים, ישובי
ואדי ערה אינם שלוחה מאיימת מתוך מרי יחודה
ושומרון. האנשים האלה היו כאן תמיד, אם התמיד
וחל להיספר ביום קום המדינה. הדעות שלהם, (גם)
הגשות, לא השתנו. רק התעדרו. והם יתר מתמיד
הם רוצים להיות אחרים שוו זכויות במדינת ישראל.
למחרת ימים שסמליות הלכה ונבחרה מתח היה

למחרת יום האדמה בואדי ערה,
שיחות על קרקע ומולדת עם אנשים
שאינם זורקים אבנים או עוקרים
שחילי וית, ערבים שהיו כאן תמיד,
שרוצים היום יותר מתמיד להיות
אזרחים שוו זכויות במדינת ישראל,
עומקשים להדגיש: "יש הבדל
בינינו לבין ערביי השטחים וצריך
להגיד אותו. אנוחנו מסממנים את
מאבקם למדינה משלהם, ובו בזמן
רוצים זכויות שוות לעצמנו, במדינה
שלנו, מדינת ישראל".

מאת חלמה אדמו
צילומים: אריה זילברמן

בצריים עלינו על מחסום. המכונית נתקעה
על תולדות חול בדרך עפר שופעת מהמורות
בתוך הכפר ערה. יצאנו מתוכנו והתכופנו
לחפור בידיים מתחת לגחון המתכת. על
כמינו נח תאר המסגן בופות בין ענן לזה אריכה
ילדים באו ועמדו לרינו מצחקקים, ומן הבית הסמוך
יצא גבר צעיר וחמוגנו בנו בסביבות מועיית מתחת
לעץ שסך עמט מרי מבשיל. בעיקול הדרך המשיך
המשיך להחליק את הדרך, ותדור הטנע שלו היסה
את החש הריקים באוויר העצילני.
משוט בואדי ערה למחרת וום הארמה העלה
אנוחו. על דרכים מגימות משוכשות שקענין לטיל
מנו, אכל קשה לתקשר. עימן באורח: "ידידות". מסגנו
במחאגשים, פלוגים וצעירים, שאינם זורקים אבנים

כל מה שיופייך זקוק לו בבקבוק אחד

<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>
<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>
<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>	<p>לדברך העור</p>

לדברך העור

לדברך העור

לדברך העור

לדברך העור

זוהר ויטא (מימין) ועמאד עבדול ג'ו "לילדים יש מועקה גדלה"

ולא את העם הפלשטיני. ומה שטורה היום מצביע על כך שכל עום כותב את ההיסטוריה שלו באופן שרירותי. בעבר עום האדמה סבב פאוזי בין בני מדינה. דירבנו שכל אחד יקח את הצעדים מהמסורת שלו, שישבו בבית ביום האדמה, שישחקו קליפים. השופע עלי מה שאמר יצחק נבון בטלוויזיה, בעריכת הספרותית שלו. הוא היה ענייני, כשריבך עום המכון לדיקסון.

מקור ששעת פרדו האביב מחזיק ואירי ערה את הקשי המורכב של חיי הערבי בישראל. הסיפור של הוויית הקיום הזה אינו מובטא באופן שמסליך ילד. האבן האות, או הבעת ועם אינפנטיליות אחרת, מסייע מבחינת ערביי תלואי את הטיטול לעבר מה שקל יותר להכין. גורקת אכן באוסף אלפאנס, עיר עם בעיות מוניציפאליות-מוציאות קשות, והשילומנות יודעים כבר מה לעשות. לתורה ברבר רגשותיו של הערבי הישראלי יש סוף פשוט, מלא הקלה, או, הנה, ורק אכן, הצינו מבחינת חוזה. עכשיו אנונו יודעים מה מרגיש הערבי בישראל. עכשיו אפשר להתחיל לפתור. עכשיו אפשר להתחיל למעול. ליהודי היטב. להורים כוחות משהיה ומשטר הנבלי. יש פתרון. ועוד. אף אחד לא צריך לשאול את התשובה השקל של ואירי ערה מה מציק לו.

מה שמצליח לכם לא החריף בתורשיהם האחרונים אף הקצנה ביחס שלכם כלפי ישראל. איהו הקצנה היהודים מליבישים עלינו. בעיות שאינן שייכות לנו. מה שרצינו תמיד אנונו רוצים היום. וכולת שות. שכן שלי לא יקבל חצי מכתוב הביטוח הלאומי שמקבל ילד יהודי. הרגשות שלנו מדרוים עם המאבק של אחינו בשטחים, אבל המאבק

בסתור ליבנו היינו רוצים לחיות במדינה שהיא שלנו ושלהם. שהם אמלים שלהם ידיו גם שלנו. שליד המגן דוד הכחול, באמצע הדג, חתיה חתיכת מה קשנה. אבל אחם תמיד מוציאים אותנו.

האיש שלנו הוא אר. הלב שלנו שם, אבל הגוף שלנו פה. וישאר פה. אל תהיון של יונים נורדים אנשים כמעט כולם משתייכים לתנועה שלה. הם יושבים בשקט. לוגמים באישיות קפה המצמצם, מנגלים בתווך התפילה גם בבין של מאוזי נכנסים ושותקים. מאוזינים. מאוזינים. מוכנים להאזין שעות. גם לרבר. עבד לטאין יוניס, ארון, משתקל קלות ושוואלי: "מותר לי להתפרץ לשחיתות".

"ביתם להיות התורה בבין בין ערביי השטחים לערביי ישראל. הימין הקיצוני שלהם רוצה להשתמש את הקו הרוח. שמה שיוכל על. שכן יוכל גם עלינו, במקרה שיהיה טריקסר. אנונו מודעים לכמה האות למרות שאני מרגיש - אני לא יקח כאן על תקן של מחר ובחבר של משהו. יש הבדל בינו לבין ערביי השטחים וצריך להגדיר אותו כל היום. אנונו מסתמכים את המאבק למדינה משלהם ובו נבנו חצנים זכיות שות לעצמנו, במדינה שלנו, מדינה ישראל. נרמז לא שאתם חשים רחשלאות, משיימת על ערביי השטחים. יש בתחישת, תואת גם מיינא על (המשכן מעמוד הקודם)

(המשכן מעמוד הקודם)
אמר. "השעה חרשי שמש אני יושב כאן ורואה הכל". פאוזי, בן לתנועה שופע ענפים כארץ, משתייך לאצולה ההוארי. לא בשל נכסים מרובים, אלא בזכות הפנים שהוא מראה לחברה. "אני איש שמכבד את עצמי ואת חולות", הוא אומר. בלי התבטאויות קיצוניות, נבחה, בתוכמה שפוייה. הוא מוצא פרנסה מעשרים רונם משמש, וגם תוא, כארזים, חור ומנה את מספר הרונמים שהיו בידו משפחתו בערב 48. תמיד מרובר באלי רונמים. במקרה של פאוזי היו למשפחה 6000 רונם, שחלקם הוחרם לצורך שטחי אימונים לצבא, וחלקם הופקע למטרות ייעוד.

על האדמה הוא מרבר חרבה. גם ארזים. הקשקע, הוא אומר, תמללה, הארץ, מקום לדיקסר בו. כשהם מרברים על האדמה אתה מריח רגבים לחים בשמש, סועם את חולות המדינה לתצפית ירוק. האדמה שלהם מחשיה למגע יד, והיא גם התוכן הרוחני המלא את הנפש. היא מחזק געגועים, ומה שנתר משנה הוא עונן שאין לעקור. "זה המקום שלי, זה הבית שלי, אני קשור הנה לאן אלוך".

מה זאת אומרת לאן חלך.
"הרנספר הזה, שנגני ובאלה סוף מרברים עלינו. זה מפתח אורחי".

בנערותו, בתחילת שנות החמישים, חלך פאוזי לקיבוץ. תארגנה קבוצה תלאלית של נוער ערבי מנצרת ומכשיל המשולש הוליל. הם היו עשירה ושווי כנות. בתוכם. ישבו שנה בשער הענקים ולמרו עקרונות התורה השיתופית ושיטות חרישית לפלחה. "אגשנו שם אנשים אידאליסטיים. אני חוכר במיוחד את אורזונציק. הלבתי לשם כי רציתי ללמוד את השפה והקלאות. עד אז לא נחשפתי לחברה היהודית שאינה המישה תבא. בקיבוץ התחלתי להאמין במה שאמר לנו שאנונו נחה הנרצין הערבי שיתחיל את הדיקסון במדינה. ראיתי רברים נטלאים בקיבוץ. השוויון, חסר הרגנה של הפנים, חרבים ומשפחה. זה חשפתי עלי. הייתי בן 18 וחשבת - למה שכל העולם לא יהיה קיבוץ".

אחרי שנה בו התברר תגילם למכוניות הקיבוץ וביקש להתקבל כחבר. "אנחנו לך תקים את הקיבוץ שלך. או הנבתי את התברלים. זה לא המתיר לי עם כל תגרות השוויון. חורתי לכפר, התעסקתי בחקלאות וסרבתי לקבל תעודת חבר במפלג".

למה לא הקמת קיבוץ ערבי?
"עד היום אני מוקסם מהי שיתוף, אבל ידעתי אז, כמו שאני יודע היום, שהמשלה לא הייתה מאפשרת לנו הקמת קיבוץ כזה על אילו אומותות מי היה מספק לנו חשמל, טלפון, או היום, כשקם ישוב יהודי, יש לו אדמה, חשמל ומים עקד לפני שמגיעים לשם האנשים.

למה לא הקמת קיבוץ ערבי?
"עד היום אני מוקסם מהי שיתוף, אבל ידעתי אז, כמו שאני יודע היום, שהמשלה לא הייתה מאפשרת לנו הקמת קיבוץ כזה על אילו אומותות מי היה מספק לנו חשמל, טלפון, או היום, כשקם ישוב יהודי, יש לו אדמה, חשמל ומים עקד לפני שמגיעים לשם האנשים.

"כשחזרתי לכפר הרגשתי שכל מה שצריך מבכשה, זה איכשוו להתמודד. האיכשוו הזה התבטא באופן אישי לגומרי. רעונות פלישיים לא חר לי מאן זו הייתה התקעה והקשה של המישה תבא. מפא"י הייתה הכל. מפא"י קיבלתי רשות לנסוע לחזרה לקנות משהו. צמצמתי את החשיבה לאינטרסים ויחסימים. קיזימי. העירי שאעשה הכל בכבוד, עד כמה שאפשר. ידע עם זה כל היום היו ציטות. אחרת אי אפשר להיות. אני לא מאבד את התקווה להיות אורח שוהרזכיות במדינה שלי".

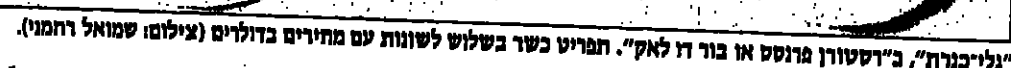
מה בכל זאת חשבת?
"נסיך לנו העניין של תלמישים הפלשטינים. בעבר זה לא הטיס אותנו. רגשנו שם שוחר עלינו להיות בצורה משיימת אחי. זה היה הגורל שלנו. זה היה רבר נרץ. קיבלנו את זה. עם תקווה לימים קלים יותר. היום, אנונו עומים לבטא את רצוננו לשוויון. וכולת בישראל במקביל להתקנת מדינה מלשונות. הבעיות שלנו לא יפתרו אם בעיות הפליטים לא יפתרו. מעולם לא ואנונו שאפשר לרוק עם לים. א אפשר להשקיע עם. לא את העם היהודי

فلا بد من العلم

ה' יוקה
דירת יוקה
עם פארק משלך
מכירה שלב

**יש לך כחובות.
שיכון עובדים**

נמבטא צרפתי על שפת ים כנרת

SKN

•

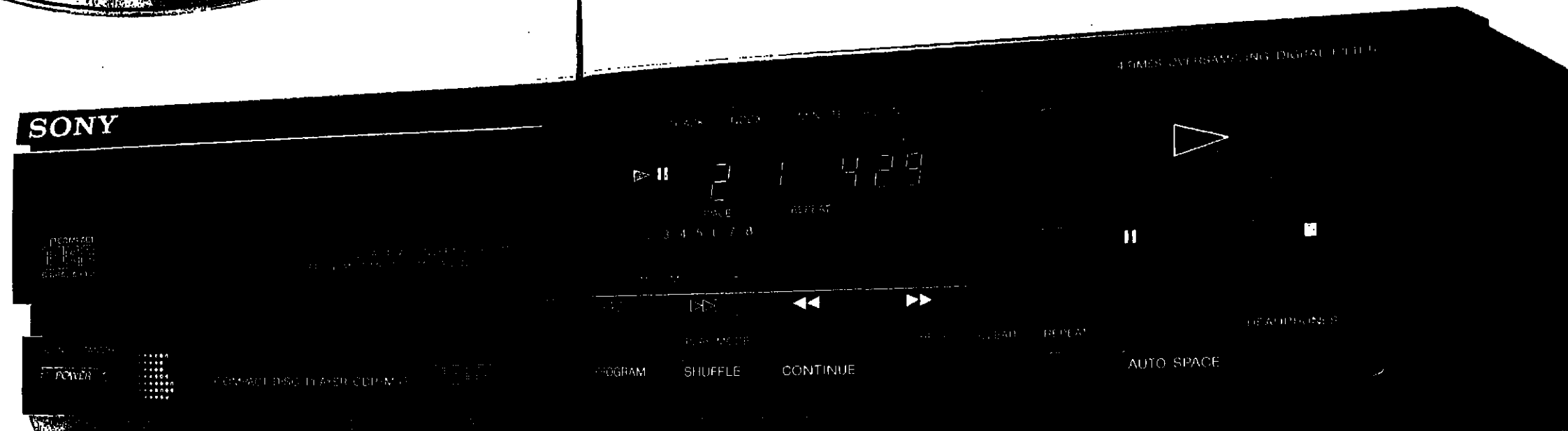
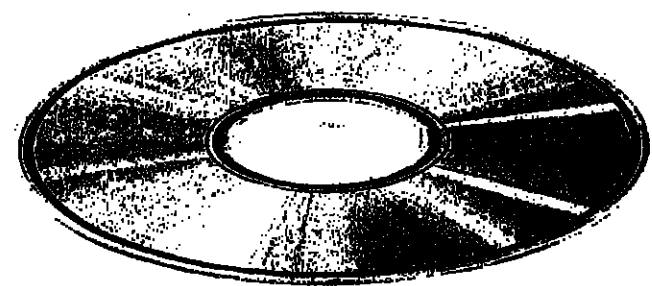
"גלי-כנרת" כטבריה החליט, ככל
 עמא, להתגבר על התדמית
 האילניך מחמיאה שקוראים לה
 "אול" של בית מלון". במסגרת
 התוכנית שצרכו בו נפתחה בהמשך
 "לובי" מסערת וחדשה לוצור העמלתה
 הצרונה תובא "שף" מצרפת. שם
 המסעה - המופיע בכתובים ועל גבי
 חמרים - הוא צרפתו "דסטורן מרגנס
 צרפת"

תהיכרות (הכשרות) ו
התעוררות - זה שמה
המסודר של התנועות הנוצרות
בבית המדרש. אנו רואים
בבית המדרש תנועות שונות
על אופיין, על אופינותן, וזה
הוא המצוי. אבל תנועות של
הנוצרים, דוגמת מרטינים של
פולין.

היה רבנו יהודה שמשון
המפורסם, וזה שמה
המסודר של התנועות הנוצרות
בבית המדרש. אנו רואים
בבית המדרש תנועות שונות
על אופיין, על אופינותן, וזה
הוא המצוי. אבל תנועות של
הנוצרים, דוגמת מרטינים של
פולין.

SONY

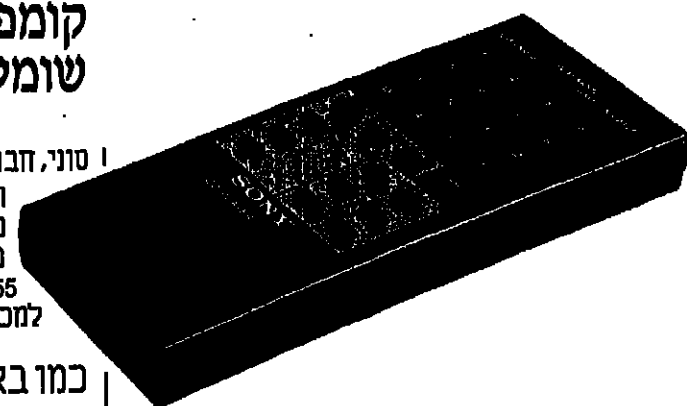
ישפאר - עוצמת סוני בישראל
מגדל שלום, ת"א. טל' 6101515-05

על מה כל הרעש

על השקט!

קומפקט דיסק סוני CDP M55
שומעים רק מה שצריך!

סוני, חברת הענק שהביאה לך את
הקומפקט דיסק הראשון,
מתקדמת שוב, והפעם...
משקט לשקט.
CDP M55, הדור הרביעי
למכשירי קומפקט דיסק של סוני:

כמו באולפן הקלטות...

- 4FS-18 BIT - דגימת האות פי 4 מהדגימה הסטנדרטית, מבטיחה לך צליל עמוק ועשיר, נאמן למקור ונקי לגמרי מרעשים.
- D/A X2 + פילטר דיגיטלי - ממיר דיגיטל לאנלוג כפול, המפריד באופן מוחלט בין ערוצי ימין לשמאל, מבטיח לך צליל סטריאו פורי מושלם ונקי, ללא עיוותים או גוונים מתכתיים לאורך כל תחום התדרים.

כמו מנצח...

- שלוש רחוק - עם 16 מקשי של מאפשר לך שליטה נוחה על מגוון האפשרויות: תוכנות חזרה על קטעים, גישה לכלי בווקליס.
- לוח בקרה מואר.
- טיימר אוטומטי.
- יציאה לאחוריות סטריאו (כמו על אי בודד...).

CLASS III - יחידת ליזר חדש

בעלת 3 קריניים ומערכת בקרה מסוגל מתחכמת, המאפשרת תיקון תקלות בזמן אמיתי (כתוצאה מליקוי בתקליט או מבעיות בתנאי ההשמעה).

קומפקט דיסק
באמצעות מחשב.
מגוון עשיר של דגמי
קומפקט דיסק -
לבחירתך.

מבצע
קניית סוני -
זכית בעוד סוני!

בקניית קומפקט דיסק של סוני - דרוש את תעודת האחריות המקורית של "ישפאר" - סוני! בסופו של תעודת האחריות יש "משבצת פרס" מיד אותה ותוכלו בסוני לנסוף כל קניה - זכיתו! המבצע יחסי כמות הקניה: 1-4.88-30.6.88. חתמו! אחד מאלפי הפרסים תעודת האחריות שלכם! סלוליות, מערכות סטריאו, מכשירי וידאו, מכשירי דיסק, אוזניות סטריאו, חפצים רבים! מיליונים של פרסים! כל דגמי קומפקט דיסק סוני משתתפים במבצע!

האחריות במבצע
הוא על סוני
במסגרת "ישפאר" ומתבטלת
במקרה של שימוש
גורם נזק או שינוי
התקן.

הנהלת משרד המבחן

יד ושם

62. ובסקיתופוליס הייתם?

אולי תתעורר של בית שאן הוא דווקא בעיני שילה. אם ימשיך כן לחפור כאן, צפוי לבית שאן עתיד של עיר תיירות גדולה וכבר עכשיו כדאי לבוא לראות, לפני שיהיה חם מאוד.

טיבה, אלת המולד היוונית, שאת מינה רואים עכשיו בבית שאן על רצפת מוזיאון ב"מכון הבריאות" העתיק, וגם במסל שיש שעמד בתיאטרון, לא חגיג במסל שיש מעידות אדמה במאה השנייה. עפר ואפר כיסו את סקיתופוליס, עיר רומית ביזאנטית, וחכרו את מופתיה. לכן נשארה פה עיר שלמה, ולא עיר שרדה והחסימה במשך השנים כמו קיסריה, או עיר שנבנתה שכונת על גבי שכונת כמו ירושלים.

עיר מפוראת, בית הצפון, צריך רק להמשיך ולגלות את סקיתופוליס, עיר של בית שאן העברית, היא ביטאן הערבית. עד עכשיו, בין התיאטרון לאמפיתאטרון, גילו רחובות שלמים. רואים רחוב רומי עם עמוד אדיר וכותל רחמימה. רואים רחוב ביזאנטי של תחילת, עם מבולת של קשתות על חומה.

הרחוב מרוצף אבני בולת ואמסר לאות ארץ פתאם העתיקה המרצפת העתיקה, כשהאדמה ועדה, ועמוד ענקי חוקםל כמו בדרך ושל בית ארץ. עמודי גיר ועמודי שיש, מחוצצות הנלכוכ והמחצצות בהרי חורבניה. יש מקומות שבהם הישאר המפלה כמו שהייתה, ויש מקומות שבהם רימו את העמודים וישתור את העיר המפוראת מלפני המלך.

הפירמה הנוראה של סקיתופוליס היתה בתקופה הרומית, במאה השנייה לספירה. היא הניחה למיטבה במאה השלישית והייתה מיושבת בצפיפות בתקופה הביזאנטית, עד שנפלה ברעידת האדמה באמצע השמיניות.

החושבים שתורו הזה אחר כך היו חלשים, וכבר לא ידעו איך להמשיך מסד זה של ערים בסגנון המפואר? האזור נדחש בהדרגה, עד שתורו אליו צלבנים וטריקים. לבית שאן המיקדאית, שקודם לכן הייתה עיר מצרית.

אם נקפץ בחזרה למאה העשרים ולבית שאן העברית, נזכר כי בחורף כאן קיץ בעיני, והאזור עשיר במעיינות היה תמיד צומח דרכים חשובות. הוא עכשיו זו עיר בגבול ישראל-ירדן, היא בעצמה תשוב לעיללים ולעויות, בין הרי הגליל בעו המעיינות החמים לגליל, בשיפולי רמת מולדת וכוכב הירדן, בדרך לעמק הירדן ולכנרת.

האביב יפה כאן מאוד ובין רחצת בגן השלושה (הסמטה) לכנרת, כדאי לבקר בבית שאן ולראות איך מצאו את הדרכים בשטח החפירות. מאותיים חומרים עבדו כאן ואחרי הקיץ ישובו לחפור גם בחורף הבא. חשמו עיר בחיקם שלא היה כמוהו בארץ בשנים האחרונות.

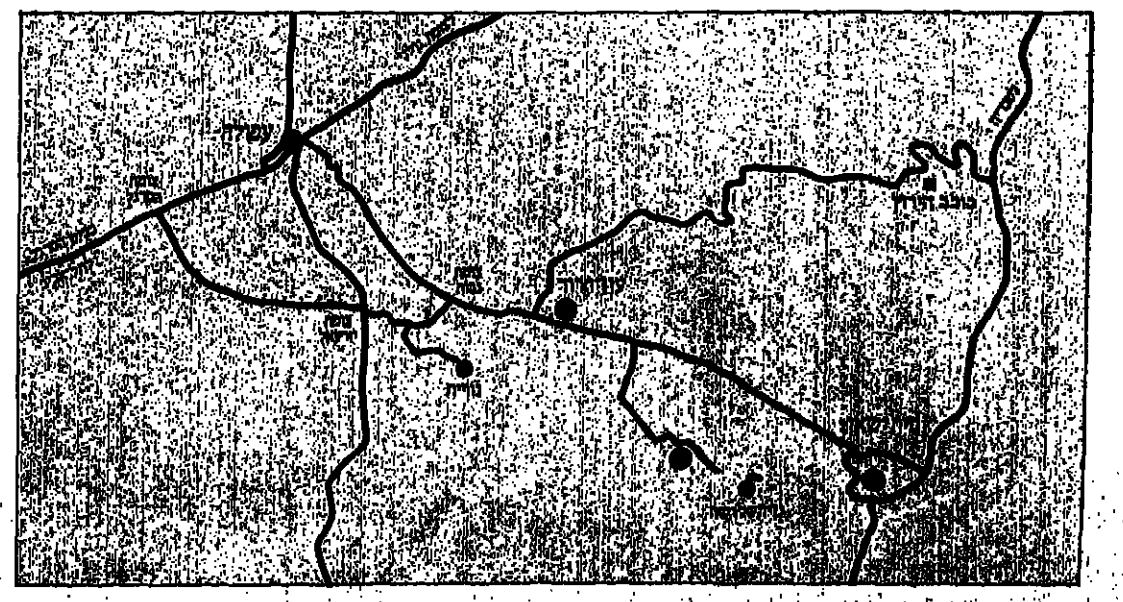
● **אין מושעם**
מניעים מכיוון עמלה. 18 ק"מ מרחיק לעמלה בכביש מספר 71.
מתל אביב: מכביש ואדי ערה ומכביש חסרגל. קיצור מצומת חסרגל לכיוון ירדן ותנען והגליל. אם שלם בדרך חסרגל, לראות את המריחה החדשה של הגליל. וירדן מזהר ליד בית אל. מא וממשיכים מזהר, מזהר, לכיוון גן השלושה וישר לבית שאן. אם לא נמצא לולבוע, פונים שמאלה לצומת נבות ומתחילים לבקש עמלה בית שאן. מירושלים מגיעים בכביש הבקעה. מסיביר לכיוון צמח, דומה לבית שאן. בכניסה לבית שאן נסעים בכביש הראשי, עוברים את המסעדה ואחרי 500 מטר פונים שמאלה (נן חמשים). לחתום הגן הלאומי. דמי כינסה למבוכ: שלוש שש שקלים, לילד - 70 אגורות. מחנה משמנה עד ארבע אחר הצהריים. טל: 06*585200. בכניסה יש מגרש חניה.

אפשר להגיע גם באוטובוס, לא בשבת. פרטים במדריך אגד.

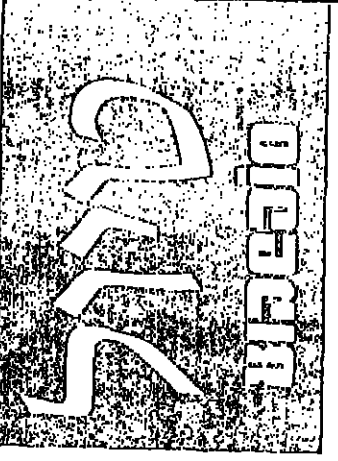
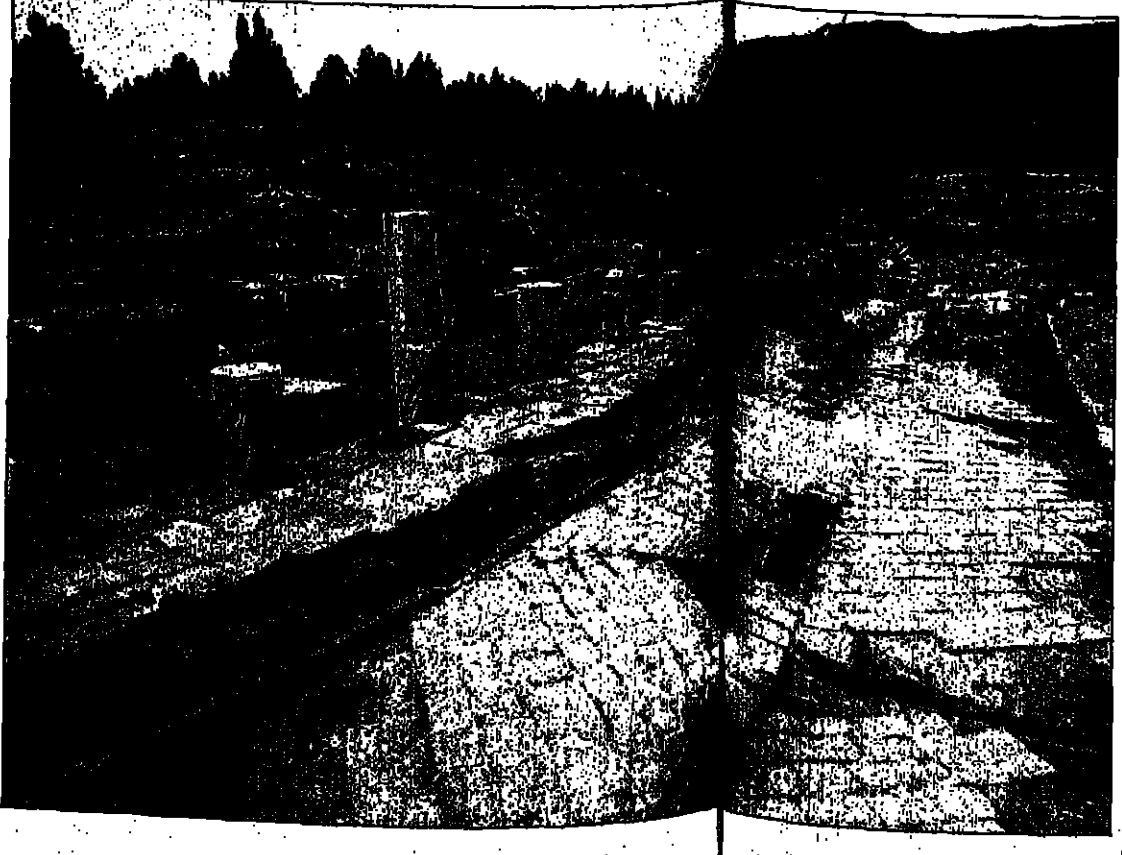
● **חליבה בסקיתופוליס**
שביל המבקרים עוד לא משולט אבל הוא כבר שביל, והארכיאולוגים מבקשים שיש לא לרדת ממנו לתוך בית המרחץ והרחובות.

אחרי טור בתיאטרון השלם פונים לש"ביל שמתחת לתל חירוק וחולכים לאורכו. מימין רואים את בית המרחץ. מה שהיה בתקופה הרומית מרכז לתענוגות חטף, מהו כמין "מערון בריאות". בריכות חדרות למשחקים. על רצפת המרחץ איקנה רואים את פני האלה של העיר, טיבה, אלת המולד. בתיאטרון עמד מסל שלה שנמצא גם הוא, אך לא שלם.

ממשיכים ללכת מעל הרחוב חורמי וירדן את רחבת העליה למקדש - שלוש בסיסים ענקיים והעמודים שנפלו מהם ברעידת האדמה. הרחוב מגיע ומתחיל עם רחבת העליה. הרחוב משועשע כי הוא עובר בתוך ואדי. מה שמרשים הם המסיסים הגדולים, עם עמודי ענק בגובה תשעה מטר. ואלי חיה זה אזור

30 תל אביב

מאת נילי מירדלנדר

תל אביב 31

كتاب في الفقه

אני ערואת 70 מחזות מפורסם ורבים מן שנות
אחי בשבילי בעיקר בנושא כלכלי אהוב כמו
כולם בדרך-אלא לחתולים בשביל עצמי, שלא
אולי ממני שמילדות הנטייה היו לא ללכת
אני ערואת 70 מחזות מפורסם ורבים מן שנות

שד(ו) שד

את אמריקה היא כבר כבשה מכל הכיוונים. זמרת, שחקנית, כוכבת תיקשורת. אפילו את גלובוס הזהב היא כבר לקחה השנה, "מוכת ירח". עכשיו נשאר לה רק לקחת את האוסקר בעוד שלושה ימים, וללכת הביתה, אל חבר בן 23, שמחכה שם בשקט לאינדיאניתהארמונית, בת 42 שלו. כל הסיבויים מראים שכמו שהראתה לעולם כולו, ולאמריקה חדודת התסביכים במרט, שיש חיים אחרי ארבעים, כך גם תוכיח שאפשר לקבל את האוסקר על תפקיד ראשי בקומדיה רומנטית שטופת סטריאוטיפים, עם סוף טוב.

מאת יואב למפל

כאן היא נולדה. בתוך הוהמה האנושית, שזרמת מעצמה, בסימטום אינסופי. אמריקה שאחרי הברק והסוף והקסם, מתחילה, כקצה אחד, מסופו של רחוב ספולברד. בלוס אנג'לס אמריים שספולברד הוא הרחוב הכי ארוך בעולם. לאורכו, אתה מתחיל להיסחב עם הטיטוסה השכורה לאורך הערים הקטנות המרכיבות את לוס אנג'לס. עובר את העשירים של הוליווד, את האמידים של מנהל מניקה, את הולמסטרס' של ג'ים בסף אתה מגיע לענק סאן פרננדרו, ממלכת הרפוקים, קיסרות הפסיכים. אם אתה מרבה מה עכרית, אז תושבים שו אנגליה, כי כולם מרבים ספרות, ואוכלים צ'ילי. מבאן באה האשה המהממת חו שמצליחה להפוך מברווזון מבוזר ליפהפיה חושנית לגנר עניינו וגם להפחית את כולם בדרך, במסלול יסיר לאוסקר, ש, קוראים לה.

בראיונות איתה היא אומרת למעטים, "אני רק אשה קטנה ומבוהלת, שלובשת תחפושות". אני לא מאמין לה. בשביל לצאת מסאן פרננדרו אתה צריך להיות חוק כמו "ג'ואר סילאקס", מהיר כמוהו, ועם סוגיזעועים משוכללים בזהר. ילדות קטנות ומבוהלות לא יוצאות משם.

אמא שלה הוצתה שמונה פעמים. מתוכן שלוש פעמים עם אבן שלה. היא חצי ארמונית וחצי אינדיאנית, ושמה המקורי הוא שרליין סריקסיאן. היא יפה, אבל זה עניין שהתפתח במורשת ה"היברית" רק בשנים האחרונות. יש לה קול די טוב אבל לא בסוג שהיתה עוברת את שלב א' של בחינת הבנייה ללהקת פיקוד דרום. אבל הורג הוא קצת יותר מתבנית נוף מולדתה, הוא מה שהוא עושה מעצמו. ובמסיבות שבתן היא נרלת, אם היא הצליחה, זה מפני שהיא שר, כפי שהיא עיצבה את עצמה. אין סיבה אחרת.

צריך להתחיל מהמקום המקום המבוע, עוד שלושה ימים לערב האוסקרים. הפעם, מהמרים רבים, היא חלק הביתה עם הזהב הזה, על תפקידה ב"מוכת ירח", אחרי משני מרטים בכיכובה שרצים עכשיו בארץ. עכשיו, אחרי שכבשה את אמריקה כבר מכל הכיוונים, היא מתחילה גם לחדור לתודעה של הצופים בישראל. אם היא תקח את האוסקר, כמו שלקחה השנה כבר את גלובוס הזהב בוכת אותו הסרט, היא לבטח תהפוך לסימטום קטנה אצל הילדים המבוזרים לרטיים.

שר בת 42, גיל מאוחר יחסית ליונק קולנועי. מי שלא מחובר לסלוליויה האמריקנית, או לא אוהב ווקנדול, לא יכול לדעת. עליה שום דבר בעצם. הוא לא יודע שאמריקה היא תופעה לאומית. שושנה דמא"י של דור ה'ביש' בשנות השישים היא היתה החצי המוצלח יותר של הצמר "סוני ושר", אחר כך היא היתה רק שר, בשנות השבעים. היא הפכה לסאטוריה-מהלכת-של-שר, ומאו התפסקה הגלגל שעשתה במרט "סילקור" ב'83, היא שוב שר, רק יותר טוב. הסיבה סובייקטיבית: היא תוכה ב"אוסקר". למה הערכות כי אחרי התפועת והגלגלות שלה בסרטים שונים, אחרי שלא נתנו לה מעשרות "לאוסקר" על תפקיד שיעלה ב"מסיקה" (ובתגובה) היא הפיעה לטקס לבושה במשנה שנייה יותר כמו תחפושת חושית, בהמבור, יותר משהסתיר את הגוף השפוע שלה וזה עיצב את כל התנועה במסגרת, הם פשוט חייבים לה את זה למה סובייקטיבית כי אני מאוהב בה.

שר היא זמרת טובה ושחקנית טובה עוד יותר, אבל היא קורט, כל רגילות טובה, עסיסית, תמיד מתחשקת. היא זו שאמרה למאיר דוידז' לזרמן, בשידור חי, "לך רגלך את

שד, באחת וחלבושות שרואים לכולם את העניים (בתצלום הגדול) בתצלום הקטן: המשמחה האוטלית והגדולה של "מוכת ירח" - אפילו כל הדוד לאשר

שר בת 42, גיל מאוחר יחסית ליונק קולנועי. מי שלא מחובר לסלוליויה האמריקנית, או לא אוהב ווקנדול, לא יכול לדעת. עליה שום דבר בעצם. הוא לא יודע שאמריקה היא תופעה לאומית. שושנה דמא"י של דור ה'ביש' בשנות השישים היא היתה החצי המוצלח יותר של הצמר "סוני ושר", אחר כך היא היתה רק שר, בשנות השבעים. היא הפכה לסאטוריה-מהלכת-של-שר, ומאו התפסקה הגלגל שעשתה במרט "סילקור" ב'83, היא שוב שר, רק יותר טוב. הסיבה סובייקטיבית: היא תוכה ב"אוסקר". למה הערכות כי אחרי התפועת והגלגלות שלה בסרטים שונים, אחרי שלא נתנו לה מעשרות "לאוסקר" על תפקיד שיעלה ב"מסיקה" (ובתגובה) היא הפיעה לטקס לבושה במשנה שנייה יותר כמו תחפושת חושית, בהמבור, יותר משהסתיר את הגוף השפוע שלה וזה עיצב את כל התנועה במסגרת, הם פשוט חייבים לה את זה למה סובייקטיבית כי אני מאוהב בה.

את הגבר האחרון שלה ואתה בדיסקוטק בניו יורק. "תפשיטו אותו, תרחצו אותו ותביאו אותו אלי", הורחה למלווים שלה

"כן", הודתה שנים אחרי שנפדדה מסוני בונז, "הוא היה ממש מבוזר. אבל זה היה סוד הקסם"

פליז סתו

עם וקולס קינג
ב"מוכת ירח"
שמאלן ששוחה זה

**שד: "באחת
ההקדמות של
סילקווד' ונוסתי
לאולם אחרי
שכיבו את
האורות וישבתי
בשקט בצד.
כשהשם שלי
הופיע על המסך,
אנשים פרצו
בצחוק"**

(תמשיך מהעמוד הקודם)
מכר, או מתיק, הפך ללהיט מיידי. קר וריחה מש
ניהם. ממש הצחינה מהם. במהלך הפעם אחת היא
החליפה כברים, כמנצח, ארבעים פעם. רוב הזמן היא
היתה כמעט עירומה לחלוטין, על הכתף שלה מקעקע
עם נחשים, על הגב פרחים, כל זה התנוסס על גוף
מושלם, וכשהיא עמדה על הבמה, לא היה גבר שלא
רצה לנשק בה.

מרי פעם היה היתה מסתובבת אל מוני ואמר
רת משפטים כמו, "שלא תעז להגביר את
הדולקים של הגימריה מעלי", או "אתה רואה
יודע שאני פה הוכנסת, או שחוקי. טיפני
בראש, מספרת הניו יורק טיימס, היתה או באחת
ההופעות שלה. "הגברים (שבריוק באותה תקופה נמאס
להם מה שהגברים איבדו את חוש ההומור שלהם) ראו
אותה עומדת שם על הבמה, שבו אחרי שבוע, מתיק
מה לבצלה כמו אל איוה גמד מיותר, והם פשוט ידעו
על הבריכים מרחב הערצה, וזו מזה היתה גם מוסי
קה, אינספור להיטים וגם I got you. babe שהוא
כבר מומן לא שיר - הוא היסטוריה.

בשנות השבעים סגני ושר התחברו, בטבעיות,
לעידן הרקנטי שהיה את שנות האהבה והמרחים.
עכשיו שם המשחק הוא גיוון אין בעיה, הם התנוונו.
הופיעו בלאס וגאס, בשביל 350 אלף דולר לשבוע,
וכיכבו בתוכנית טלוויזיה משלהם, שהיתה ללהיט
שאישי לא הבין בדיוק מאיפה הוא בא, ורצה כמה שנים
בכל הפעם הניהיה שר בתלבושות ובתסרוכות אקט
ראוניגניות יותר ויותר, והעליבה את סוגי יותר ויותר,
ובולם היו מרוצים מאוד. מאחורי הקלעים הכל עבר
הפך. סוגי התעלה בה צעק עליה, מה ושה וזהה אי
תה, וסחה אותה עד תום. לא היה, כמו כן, אדם
באמריקה שלא שמע על הגיימס שלהם. ב-1975, ארי
רי 11 שנה נישואין, לקול מנהלות שנשמעו מקונטרי
קט ועד סקסס, היא סוף מין ויקא אותו לעזאזל. בשי
ביל מישוח אחרי, בנה בשביל מישוח אחד, היא לא כל
כך אוהבת להיות לבד, שרליי.

בתחילת זה היה הגיימס נרג אלמן, אחד כך
בין טיפנים. סילי להק, קיט, ואחר כך, ואחר כך. אם
הענין יחשק עם עמר ריק בעיתון, אפשר למלא אותה

35 חתומים

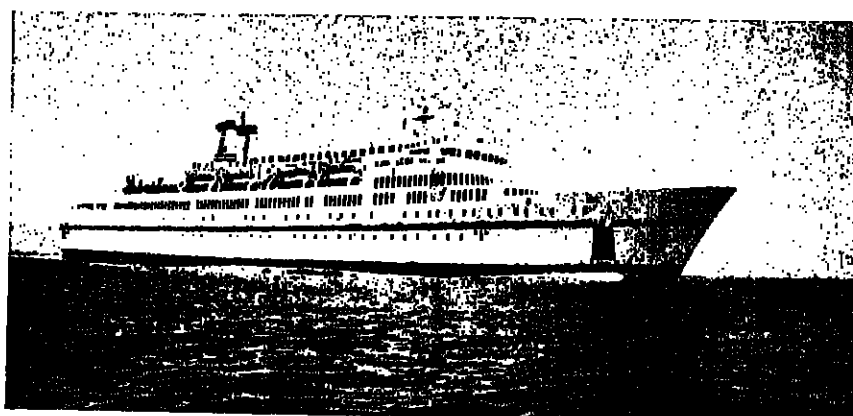
ברהיטי "דון" - ניר צבי

חינם!!! ללא הגרלה!!!

שייט באוניית הפאר פרינססה

(מיום חמישי עד יום ראשון - כולל 3 ארוחות ביום.
כולל סיור מאורגן באוטובוס.

באוניה קוינו מפואר, מופעים, חנויות פטורות ממכס ועוד...)

לכל הקונה:

מזרון זוגי סילי פוסטרופדי

או מיטת בסיס זוגית סילי פוסטרופדי.

או פינת אוכל מעץ (שולחן הגדלה + 6 כסאות).

או מערכת ישיבה לסלון (ספה תלת מושבית, ספה דו מושבית וכורסא).

או ספת נוער כפולה עם מזרונ קפיצים.

או חדר ילדים מושלם.

או חדר שינה מושלם.

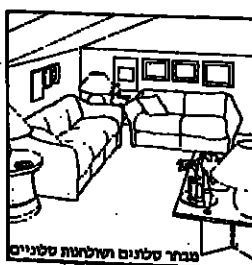
או מערכת רהיטי גן מפלסטיק (שולחן אבני + 6 כסאות 5 מצבים
עם ריפודים + שימישה שוודית)

מתננה לכל קונה המביא מודעה זו*

(רדיו טייפים, מצגנים, רדיו שעון, מחשבי כיס,
מגהצים, סירי טיגון חשמליים, שואבי אבק ועוד...)

**ל-200 הקונים
הראשונים
מוזנים באספקה
מיוחדת****

מטור ממע"מ לעולים חדשים.

* בחתום לטכום הקנייה מינימום 300 ש"ח.

* במידות הקיימות במלאי.

אפשרות ל-12 תשלומים באמצעות ויזה עדין ויזאברט נביש.

חב' דון ניר צבי (סול צרפין) 08-229546

**המכירה
במפעל
בניר-צבי**
בשבועות
11.00-20.00
יום א'-ה' 9.00-18.00
יום ו' 9.00-13.00
דניה בשמע

פרדס
ויעוד...
סירי מילר
מזרונים ומיטות בסיס
מזרון ארסומדי 140x190
וחל מ"מ 300 ש"ח

**החלה מכירת
רהיטי
מרפסת וגן**

מבחר גדול של חדרי ילדים וועד,
ספות ומיטות נוער, שולחנות
כתיבה, כסאות חלמיר
מטבחיים, חדרי שינה וארונות
קיר, שולחנות וכסאות לפינוק
למטבחיים, יחידות
לסטריא סלוייה ווידאו, כלונס
ושולחנות סלונים, כיסאות
טלוויזיה, מונוים וסמיות ויהוש
משרדי, רהיטי מרפסת וגן ועוד...

ועכשיו - לאחוא כפיים

עובדים שבועיים -
השדרים שעה וכל העם
החמוגג. סיבה להטיבה.
חלק מהו יום שיש, יחד
עם פיצוחים וישבת
שלוש. זמרים, צלמים,
נוצצות, ספרים, מאכרות,
נגנים. אפס תקציב, כלום
זמן, המון כרטיסיה
שנותר גאח לכסף בארנק
של האורחים. סיד לחץ
שקורים לו בידור.

מאת אילנה באום
צילומים: בני גלזר
יוסי אלוני

רשימת מקבלי המשכורות של תוכנית הכידור "סאטורדיי נייט לייב" של רשת א.ב.י. רשת מים 180 איש. העובדים מאכלסים שתי קומות ממשדרי הרשת ובהם עשרות כותבים, תחקירים ונחוני שידוחים. גם אם לא קולעים אל חוט השדר, כדור שקלות הפקה של משרד אחר כזה היא מאת אלפי דולר.

אדוהל גודלטינגר, העורך והמפיק של "סיבה למסיבה" ביקר במערכת ה"סאטורדיי נייט לייב". לא קיבל דרמטיות, אבל אחרי זה, הכל כבר מוזיק אותה. הפקה תוכנית אחת של "סיבה למסיבה" עולה כ-20

אלף שקל. מחצית הסכום משולמת לאלופני הרצליה, בעבור שכירת האולפנים ליומיים. גם אם מוסיפים לסכום הזה את המשכורות אותן משלמת הטלוויזיה לארבעת אנשי המערכת (כולל העורך), לבמאי ולשדרות אגודת אותם מקבלת ההפקה מעובדי הטלוויזיה שכנים עובדים במשרד מלאה לטובת "סיבה למסיבה", יתברר כי עלות התוכנית מצחיקה. מנהל העכירות יוסי צמח סבור כי בסכום כשל - כ-40 אלף שקל - ניתן יהיה לעשות תוכנית בידור כמו שצריך. מנהל מחלקת הכידור, רפי גינת, מגדיר זאת. קרי "בידור שווה כסף, יותר כסף פרושו יותר בידור."

או אף בכל זאת מרימים הפקה כמעט בלי כסף ואשית, משום שכולם עובדים כמעט בהתנדבות. תשתית רבקה מיכאלי, היא עובדת קבועה של רשת השדר. בעבור התניה היא מקבלת תוספת של 800 ש"ח לתוכנית, שלמה ניצן מקבל סכום זהה לזה של טכאלי, המראינים מוסיפים ללא תשלום (בחייל כל מהאין מקבל כסף) וכך גם הבדרנים. להפשה ב"סיבה למסיבה" יש גמול חומרי מידני, ומר מוכר יותר עובדים יומיים - משרדים שעה. מהבוסא שבסלון, עם השיטסוקים של ליל שבת זה נראה ניגוח כל-כך. כמה קטעי בידור, שניים שלושה ראיונות -

עקב האכילס הם הכותבים. בתוכניות מקבילות בחייל המנחה הוא רק מנחה. סוללה של כותבים מחברת לו את הטקסט - ועליו רק לדקלם. כאן, הכל על הכתבים של רבקה. היא גם מנחה, גם מחברת את השאלות - ואפילו רוקדת. גודלטינגר מתכנן לה עתיד וזהו יותר. בימים אלה מתקיים מ"מ עם רן מן אמרן שיצטרף למערכת ויחבר לרבקהלה סקסטטים. כרי שאפשר יהיה לנצל את הכשרון שלה כשחקנית. עובדים יומיים - משרדים שעה. מהבוסא הקל איאטשר לצלם איננוף פעמים לא מפני שהקול (המשך בעמוד הבא)

החלוצים
המייסדים
המייסדים
המייסדים

(המשך מהעמוד הקודם)
לא נותן - אלא בגלל חוק שעות העבודה והמנוחה:
אסור לעבוד יותר מ-12 שעות רצופות ביום. אם
מתחילים לעבוד בתשע בבוקר - בתשע בערב כבר
חייבים להיות בחוזה בירושלים. אם לא מסתדרים עם
זמנים כזה - צריך לעבור לסלווייה אחרת.
בסלווייה הישראלית זה עובד רק כך, זה מה יש.
החלק הקשה להקלטה הם חומרים, המוסיקים
לרוב עם להקה ותזמורת. רוב חומרים מתחמשים
בפלייבאק ופס קול מוקלט מראש, אך כדי שהקהל
לא ירגיש שעובדים עליו, צריכה להיות התאמה מלאה
בין ההקלטה לצילום. רוב הברנדים וחומרים זוכים
להקלטה מגן - גם אם הם מוסיקים אחרים זה בפני
הקהל, לבסוף בעריכה, מצרפים את הקטעים הכי
טובים יחד - וזה מה שרואים בבית. לעיתים קרובות,
הקהל שבא לאולם רואה רק חלק קטן מהתוכנית -
ובשאר הוא צופה באולם על מרקע סלחיווי, בדיוק
כמו בבית, רק בתנאים פחות טובים.

עדרה

מהתוכנית הראשונה היא כאן, עדרה לירוביץ,
המאפרת הקבועה של תוכניות הבידור בסלווייה
(ממני "סיבה למסיבה") מה עשר שנים. תמיד תראה
אותה עם סגולות ומייקאפ. תמיד בדיוק, בין צילום
לצילום קופצת לבמה ומתקנת קצת. תחת התאורה
המוגברת כל סגן גורא בולט ומודגש ואי אפשר
להסתיר דבר. על הכסא אצל המאפרת אפשר רק
להתמסר - ולשנות לטוב.

מולדכינג: מה אני יכול לעשות אם הקהל מחכה בחוץ - בגלל זה אני צריך לעשות תוכנית פחות טובה?

עדרה היא את המאפרות והתוכנית והטובות של
הסלווייה. לא מגילה את הסודות הקטנים שנושלים
לידיה תוך כדי עבודה. פרשקוניסטיים, ביקורתית,
רזה להציא עבודה משלמה. תוכנית יכולה לשם או
ליפול בגלל המאפרת. על עדרה אמרים רק דברים
טובים - גם מאחורי גבה אבל גם אצלם יש יום - ויש
יום. "מאפרת" לא זה קוסם ששולף שטיחים מהכובע. זה
ורדשה הבן כוחות כי אני עובדת כל הזמן עם הראש.
אז יש גם ימים פחות מוצלחים. רבקה מיכאלי
מצוירה: "אני חייבת לערע את חיי. כולם בסוף
אמרים כי מה שחיי חשוב זה האישור והסמכות". את
מה שעושה עדרה לפני של רבקהלה רואים אתה
לשבושים על המרקע - ואין כאן חוכמות.

בין השלאגרים שנוקפים לוכות "סיבה למסיבה",
לעדה וכוית יוצרים על "מבטא ופס" של חנה לסלאו
ועל האבא של יאצק של שלמה בראבא. לסלאו באה
לערה ותארה דמות של וקנה עליה וחכיבה. התאור
החכיב ללירוביץ את הסבתא הפולניה שלה. לפי
החכיב בנתה את האבא והאישור ברבקהלה היא גם קצת
דממה לסבית? טוענת לירוביץ. דעונו למסע החיך,
שחונכס כולו על הרמזה של כמאה ופס, גולד אוהי
התצלחה בסלווייה. כך גם יצא היסוד עם אבא של
יאצק, חוקן החכיב המהבה ביורד לקופ"ח, שהוא דמות
מקובלת שמכנים ורדים פולנים. הרמזה הייתה בגויה
לכדין טוב, שאבא של בראבא, שחונכס ליסיבה
למסיבה, לא הכיר את בנו. שלמה ביגש לאביו פתח
עיניו בשיחה והבא ענה לו כמו שעושים לו. רק
כשברדו הכל בצחק הבין והבא את המעשה שלו.

ריק

מכידת והפקה, ריקי חפ"צירי. בלבלו הראש
עם אירוחות ותאומי הסעות - זה הג'וב שלה. תמיד
לחץ, תמיד מקצרת. מעשנת המן, לפי המשקל שלה
אנא, נאק אף פעם לא אוכלת. אין לה זמן לשום דבר. יש
אינסוף מציבים של הרגע האחרון. צריך לבטל את
המנוחה של שלמה ניצן, וצריך לחוסף מניח לנגני
והזמורת וצריך לומר למנחת ליחשלים שיבאו יחד

מאחר, וצריך עוד מיליון דברים קטנים, שכששם
פרושם עצבים גדולים. בכל זאת, בשעת הצדדים היא
שולפת מהמגירה את הברכים לצוות. גם שושנה
דמארי עלתה לחדר של ריקי ושאלה איפה הסגורין?
שלה. ריקי התכוננה בשמלה המנוצצת של מלכת
הזמר העברי, ושאלה "מאיפה השמלה שלך?" שושנה
הביסה רגע בריק ואמרה לה, "זה מאלכסיס". השתיים
פורצות בצחק וגם שושנה מקבלת מנדורין. אגב, את
ענין השמלה מאמצת גם רבקהלה. וכן, אגב הראיון
על התקליט החדש שלה היא מגביה את השאלה
בענין השמלה.

באבי

הוא נמוך ויש לו כרס ענקית. במבי לא התלהב
לגלות כי שמו האמיתי הוא אבי בראבא. במבי הוא
תאורו שהתמחה לתת שירותים להקלטות מתוסב של
"סיבה למסיבה" ומוסיקים גדולים. "הרצליה" הוא
מגיע עם למעלה מ-120 פנסים - בנוסף לתאורה
הקיימת באולם. את התקציב של במבי מממנות
חברות ההפקה של האמנים לסלווייה הישראלית אין
במך לסכומים כאלה. (כמה אלפי דולר לשני ימי
הקלטות). במבי מנהל מאבק נואש במימין דן בירון.
בירון יושב בחדר הבקרה ובמבי - באולם למטה. במבי
רוצה פחות אור ומקבל יותר אור, רוצה יותר אור
ומקבל פחות. הוא תובש באוזניות לכן אינו שומע את
עצמו. לפעמים צריך לעצור ולהקליט מחדש כי במבי
צועק משהו כמו "אני שורף" או "אתה משוגע" -
וכולם שומעים, רק במבי לא, ורק כשמשפטים את
ההקלטה הוא מבין שהורה זה בגללו.

צריך לעשותו יושב מול שולחן של כפתורים, מבין
ומשחקי מקטלים ומיקרופונים. באמת, הרבה טכני
קול מסתבילים על העבודה שלהם רק מתוודות של
הצלמים במצלמות עליו להתבונן. רק כשהוא ליד
ה"קראן" (מצלמה המורכבת על מגוף גרול שעליו
עומדת הצלם בישיבה, ומפעיל משנה את הווית של
התנוף, הוא מוכר עם הצלם מרים בקר בן מאמץ.
רוב הזמן דן בחדר הבקרה - המעט הכי עצבני
בהפקה. לירי, עוררת והפקה, לאה וחבי, וחברות
המערכת ברכה וזנופלי. את הצעקות שחוללות שם
אפשר לשמוע במערכת הקשר והמניין. "במבי, אישה
במבי" צועק בירון, "הולך לעשות סיפי". וכאן נכנסות
כמה הערות בענין הזה.

בירון רוצה לנסות את הדברים מזה. מוכן לוותר
על פעם נוספת של צילום. השען עובר נגד ההפקה
האולם אינו מוכן בזמן להקלטה של שושנה דמארי -
וכל לוח המגנים משתבש, בירון, חבר ועד יורד אודות
העיתונאים בירושלים לא יסיכס שיעברו כאן על
תקנות ה"יוניון". יום העבודה המתור הוא של 12
שעות בלבד. בירון לא מתיי הרגה בתשע בערב
תצוות צריך להיות כבר בירושלים. מבוהה מעשית -
צריך לגמור את ההקלטה ברבע לשמונה לכל המאוחר.
במון זה נגמר בשמונה וחצי. ברוצו בו אומרת
רבקהלה את המילה האחרונה - עוזב בירון את חדר
הבקרה ומשאיר את כולם רדוגים ופעורי מה. את
הצעקות שהלכו בחדר הבקרה אפשר היה לשמוע
לאורך המסדרון של הקומה השלישית (בה נמצא חדר
הבקרה).

ארוח"ה וקול להקלטה נוספת של הסיום. דן
בירון כבר איננו. מקליטים בלי בירון. תוכית - זו
עזירה. לו רצה, יכול היה גולדפינגר לעשות מזה
סיפור ולא לשר. מצד שני, לו רצה, יכול היה בירון
לעשות מזה סיפור ולוואשים את גולדפינגר שהוא
מפר חוק. אין אחד לא עשה מזה סיפור. הסנקציות
מונעות רק באלה שעושים. לא באלה הרושבים בבית.

77

דני מגר הוא איש הקול בהפקה. מגר שייד
לאולפני הרצליה הוא לא איש הסלווייה הישראלית.
שלא לציטוט אמרים כאן כי "בסלווייה אין לנו אנשי
המנוחה של שלמה ניצן, וצריך לחוסף מניח לנגני
והזמורת וצריך לומר למנחת ליחשלים שיבאו יחד

הירידות. גם החלום שמקבל על זה שלמה 3000 ש"ח
בזמן הוא לא בירון תעריף שאפשר לחיות ממנו.
שלמה משתתף ב"סיבה למסיבה" כחמש שנים,
עד שהזמן שהיה "שעה טובה" עם מני פאר. הוא
החליף את מאיר שלו שעשה שינה של ביקורות
והתחלף ב"שעה טובה". והתחלף היתה כמסור לסיפור
חיות שכתורות העיתונים היו רק המסמר לחלול
עלי את הברירה. הביקורות בהתחלה לא והמאיר. היה
הכל גרול בין ניצן לשל - הברל שדחה שמור לרשום
לשחית בהתחלה. בתחליף איטי לכשה הפינה של
שלמה את המהפכה הנוכחית: סאטירה חברתית
נקטת כותרות שנסאטו מהעיתון. הברירות ון חלק
ולוח ומצחק - אך בהחלט לא עיקרי. היום "סיבה
למסיבה" בלי שלמה זה כמו סיר בלי מבססה. יש
המשיל - אבל זה לא אותו דבר.

רבקהלה

קול זה המדיום שלה. לא מפסיקה לשעשע
מסכת סיפורים. בדיחות. באילו מישור ציווה עליה
לחיות את המוראל של כל ההפקה. כשהיא עייפה -
דני לא צווח - שלמה נכנס ללחץ, מתקן ומשנה
השקפה. "סיבה למסיבה" אין משהו שישלם
בכל תוכנית ודמה בחלל ניצן היה מקבל שישי של
סטאר. היו מנסים לנחש כל רצון שלו עוד מס
השמע. כאן בקושי מתייחסים אליו בגלל. לא בגלל
לחץ. לא עם מציצ בהקלטה, וכבר יש קול - זה
הבז של לסר בדיחות. הוא נוכרת באחת אבל, בין

דני מאיר: "בתוכנית דומה בחייל ניצן היה מקבל מיוכל של סטאר. כאן בקושי אחיחשים אליו בגלל"

אחרי תוכנית נמצא ח"כ אליהן בן אלישר. "יש לי
בדיחה אבל אני לא יכול לספר אותה כי ארזני כאן".
"שבילך אני לא כאן", אומר לה בן אלישר. או יש
בדיחה? מה זה מסר דני יצחק שמיר ממחר לתוסס
קס? "הקול צוחק. גם בן אלישר. יש לה גם קטע על
אותו עומדת בחוף תל-ביכר. אחרי זה היא פשוט
מקטשת שיצוק איתה - זה עובד.
חן כיי ישיבה על הכסא אצל עדרה, היא

מני כסמי עוזר לאמר את
המלכה, שושנה דמארי
(בתצלום הנדול), מניק,
ארה"ל גולדפינגר
(משמאל למעלה): "אף"
תוכנית לא יוצאה כמו
שמתכננים אותה?
רבקה מיכאלי בהקלטה:
"יש לי בדיחה אבל אני
לא יכולה לספר אותה"

באותה צורה. אם מקליטים משהו מחדש, יש ניסוח
מחדש של אותו משפט. מעין סיפור עמדות לאחר
ניסוי. כך גם נולד ריקוד הפתיחה שלה עם שלמה
בראבא (אבא של יאצק) בתוכנית קדמת. הקטע המקורי
היה כזה מיכאלי יושבת על הספסל בתור לקופ"ח.
אבא של יאצק מגיע, מקלל איב רמיוני, מתיישב
לידה שואל "את אריגונה או את ארזי". אחרי זה הוא
מציץ לה בעיניו - ולבסוף משתלם עליו ומציא אותו
מדיה. זה אמר היה להיות סוף ההתחלה. כאן אמר
למסיבה עם שרה לוי תנאי הכינוי לה כוס קפה. אני
התבלבלתי ושחתי את שלה כשהבנתי כזה - אמרתי,
תביאו מדיה מחר קפה לשושנה. שאלו, מה את רוצה
לשתות? אמרה תה. כשביאו את התה המסכלה עלי
ואמרה: תנו קודם לרבקהלה, אולי היא רוצה
לשתות".

את הברכים היא לובשת אחרי האישור והיוני
התמקדות. כבר פותחה לעצמה שיטה איך להוריד
וללבוש חולצה דרך הראש - ולא לפרוע את
התמקדות. בחליפה הלבנה עם הפרח הענק היא כבר
השיבה או היא כאילו שוקעת בתוך הכורסה והמחיצה
את החליפה חור. מביאה מול רע. בפעם הקודמת בה
לבשה את השמלה - היתה שכיחה. המעם כל לוח
המגנים השתבש. ריקי חשבת שזה בגלל השמלה.
את התכשיטים שלה היא מפקידה אצל עדרה.
בתוכנית היא מופיעה עם תכשיטים שאליהם - כמו גם
התכשיטים שלה. הצמיר הוא הקמע שלה. מקפידה לכוף
לכל תוכנית עם הצמיר חוה. מיכאלי חושבת שהוא
מביא לה מול כשערה שומרת עליו בזמן ההקלטה.
חוצץ מזה, הוא גם ירישע מאמץ. לא מראה לכל
אחד צילום של הילדה. פשוט מביאה אותה איתה.
את מיכל, כיי. שהאורח חושש לווי מאל (מיכאל)
הרסיסה הצפופה ליד את הילדה לקול היא מסכינה.
"אולי האורן יזמין אותה להשתתף אצלו באיזה סרט".
חוצץ מזה (מיכל לידה יפה) אומרת מיכאלי, "אני
יכולה לרוח אבא של כל אותה גם של ברוך שילרס".
משפט שרק הברדון המסוכר יכול היה להמציא.
מה שמיידר אותה הוא כושר ההילתור. מגיבה
מחר ובכסוטונטגניות. היא מכינה את השאלות על
כרטיסות, אבל אין פעם לא אומרת הרברים פעמים

החלפת המדים

7

ם לא עובדים, אין להם חשבון בנק וגם לא כרטיס אשראי, ובכל זאת, הם פלט שוק חשוב מאוד - הצרכנים הקטנים של חברת השופר. מוינים תעשיות שליוויות, מגלגלים מליוני שקלים. קונים לא רק צעצועים וספרים, גם תפליטים ופוטו-קופים ורשימה ארוכה של אביזרים, שעליהם מודפסות דמויות הגיבורים שלהם, מחבורת הובל ועד אלק, היצור הג'ינג'י המסכים מהחלל, שפליש לביתנו ודרך המסך הקטן. כעיהם ובין הוריהם יש הרבה יותר מספר של דור אחד. לאמא ואבא, כשהיו קטנים, היו בובה ודובי, מבוגרים ואבני פלא, כגרים לבית הספר וכמה בגדים טובים לשבת. להם יש חלליות ומשחקי-חשב, ערימות של צעצועי-פלסטיק מתוחכמים ובגדים שלא היו מביישים את הנסיך הקטן.

יש להם לא רק גיבורי-חברות משלהם, להקות רוק ושופ, גם סמלי מעמד - תמיד יקרים ורצוי מתוצרת חוץ, והם יודעים איך לשעו את ההורים שיקנו אותם. תוצאה של "בנטור", נעליים של "ריבוק", ג'ינס של "לוויס", במהירות לא תיאמן, הם עוקבים אחרי מה שקורה באופנה, לא רק בארץ, גם מעבר לים, הוויראליקליס ומה שלוששות ההלקות שהם אוהבים, הם שקובעים מה הם אוהבים, ולכמה מהם, קובע-דיעה, כמו אצל גדולים, שכל הכיתה מסתכלת עליהם כדי לדעת מה הולך, יש חוש שביעי שמדריך אותם מה באופנה ומה כבר נגמר. רי שאמא של רונית או סבתא של ליאור תביא תוצאה עם סמל מעמד חדש, או נעליים עם סמלה קצת אחרת והמידוך מתחיל. למה לה יש ולי אין?

אם מביאים להם מתנה, הם יודעים תמיד להבחין אם קנינו את הבגדים בנות כלבו מרובעת או בבזוקי שבטא שם שהוא "אין" עכשיו, עם רעש מהם של מסיקת רוק בריקע, את המתנה מהכלב שמים בארון ולובשים רק תחת לחץ, את הסטרטוס עם סמל המעמד, מהבזוקי הרועש, שומרים למסיבת יום שישי. הם לא עוקבים אחרי הרייחוים על ידושים האופנה אבל יודעים בדיק מה הולך, איך לחבר את זה יותר שיראה שיק. תעשיות הבגדים, שגילתה את הפוטנציאל הכספי שטמון בילדים, נכנסה בשנים האחרונות להילוך גבוה, מייצרת בנקים כמו של גדולים. מעניקה בדיק את אותם דגמים, רק מקטינה את המידות. בחנויות רבות, בעיקר חנויות ששייכות לרשת, כל המשתנה יכולה לרכוש את אותם בגדים, בהבדלים קטנים.

מה שירוך בבגדי-ילדים מחדשים הבאים וה: • צבעים כמו שחור והאפור, שראים טוב עם עור ילדותי מושלם ולחיים וורודות, וגם בג' ודול, צבעים מנוחמים שילדים לא לבשו אי פעם. לא ויתרו גם על צבעים עליזים, כמו סוכריות ערשם, ורוד, אדום, כחול, צהוב, הדלכים כחור.

• מערבות שני חלקים, בליוורים של גדולים, עם חצאיות או מבגסיים.

• דרפטים כחיות תולצות המריקן, בושאים אודיניים, ראשים של טייסים מימי מלחמת העולם הראשונה, מטוסים עתיקים, מסלולי תעופה, גם מוטיבים של ים, גלשים, גלים, עצי תמר דומנטיים, סמלים של קיץ.

• המבגסיים הם בין ברמות ישרים למבגסי-ולמן רחבים, שכמעט מכסים את הבגדים. ילדות קטנות תלכשנה מבגסי-דובים צמודים לרגליים, עם תולצניות קצרות או ארוכות, או חצאיות-מבגס רחבות.

• יוניסקס נגמר גם אצל ילדים. יש הפרדה בין הבגדים שלה שלו. היא תלכש מיני וגם שמלות, אלה אפילו התנגדר בשמלה עם סלסולים.

• מיושם נוצרים מתוססים לבגדים, כמו שעונים צבעוניים, גרביים עליוות, סיכות, פלסטיק התגורות, כמו אצל הגדולים.

תאח' יהודית חנוך

נסיכים קטנים מחבורת הובל

מימין למעלה: מבגסי ולמן ומטוסים עתיקים על חזית תולצת טרוקו (נ עיצוב יעל שמינר, "ביגור") משמאל למעלה: שילוב של סנדל וירוק, כמו אצל הנדזלים ("גולף") מימין למטה: כמו סוכריות עם צבע שחור (נינומיק, "לודג'ית דושקס") משמאל למטה: הרומנטיות והמאצ'ו - ככה הם יראו גם בעוד עשר שנים ("סאבי")

בעריכת ביליין נתניהו

חנויות
נ"מ מעריב"
דרך פ"ת 72
חודה 29,
קק"ל 90

ספרים מביית טוב

כיצד להבטיח שצמחי נוי יהיו זקופים הרבה שנים?

חיוני לגדל את הצמחים, מבראשית, בתנאי הידרופוניקה ■ שימוש במומחי צמחים הנותנים אחריות לשנה ■ קבלת יעוץ מוקדם בלי תשלום לצמחי פנים וצמחי חוץ ■ פנייה לגוף וותיק ואמין ■ עכשיו העונה הטובה ביותר.

[illegible]

צמחיה ומיתקנים בתשלומים

אלפי בתים ומשרדים נחנים מחצמתיח החידרופונית שהותקנו מומחי נופר. אגב, המחירים של הצמחים החידרופוניים של נופר זהים כמעט למחירים של הצמחים שגדלו בתנאים רגילים.

**■ צמחי-חוץ לבתים
פרטיים ולדירות-גג**

צוותי נופר מממחים נודעים לצמחיות יחיד לירות נגד לבתים פרטיים וגם לשירות החינוכי, או סביב החלונות מנסחי התברר ממפקים מערכות מיקוד ובקרה המועילות אוטומטית ומבליחת השקיות, דישון וניקוז ללא מעג יד אדם. כך גדלים הצמחים לתפארת. נופר נותנת אחריות לשנה למערכת וגם לצמחים.

[illegible][illegible]

מאות מערכות של נופר פועלות זה שנים בבתי
פרטיים, בידרות וג ובמוסדות רבים דוגמת בנק דיסקונט
בית תדיראן, בורסת החילומים, בית חברת החשמל, ביה
צים, נמל תעופה ביג, בנק ישראל, מפעלי ים המלח ועוד.

מיוחד לוועדי בתים
חינוך להסוואת יום בצמחים לכל בית משפחה
למבוגר, בחירות ובקומות חבית - ועד, ביום
למבוגר מיוחדים ביותר, מכל המסורות והערכים

למה דוקא נופר?

מאמרים, מאשיות ארעיות, כתבים חידושיניים, חומרים
ממערכת עץ שמחים לצמחים ולצמחיות.
עות תחביר כולל קיצים פשוטים, אדריכל גנים ועץ
לאיכות חשיבה, מדריכים חקלאיים, מומחי חקיקה
ממוחשבת, ועוד. גס מייצאת צמחים לארחיב
לארצות.

■ אחריות של גוף ותיק ואמין

התחילתו העצמי של הצמחים הם אלה המאפשרים לחיות
המאכלים שנוצרים על ידי הצמחים. הצמחים הם המאכלים
העיקריים של החיות. החיות הן אלו שאוכלות את הצמחים.
החיות הן אלו שאוכלות את החיות. החיות הן אלו שאוכלות את החיות.
החיות הן אלו שאוכלות את החיות. החיות הן אלו שאוכלות את החיות.

נו. מתי תחנה גם אתה מערעון על צמחיו לא מני
משרדי נוסר ממוקמים ברחוב בורוכוב 50
בבעתיים, טל. 03-727745/738944. בקר או מלפן
ממוחי נוסר יגיעו אליך. נראה אותך... בין
ממוחי

קוראים להם, מרידות כאבן כל וסן ש"ימית הבנין
אפסילנטינאני א"ש ש"כאב וזן כאבן הנבילה
הנבילה וסן לעם וסן למרידות וסן ברנע שחוקס
המריבות האחרות. ארבע, ידיו ה' יזרח וסן
המריבות האחרות, רחוק כימים יהיה וסן רזאה
האור בקצה המנהרה. כלס ממששית אס מפרחן,
מדריבן וסן השלסן. מוכרב כלס משהו, לא"
לפני כמה ימים, הוא ניזכר פתאום, ב"י הכפר
ש"כר נעלמו ממששית שידורו עכבתי, וסן
לחרסו דן ממששית, כסן אורס עכבתי, ב"י יהיה.
מדיש לש וסן לחול העינור, וסן ומדיש לש וסן לחול
העינור, וסן רציח לחול ע"י מרהש, ש"י לזח אורס כסן
אס, אסמירי, דע עכשיו א"י מרישית א"י הדפון שלי
לגידה לא אז. כסן וסן תאסמקתי. ברנע כסן לא
מריביוס על מריביוס."

בפתח בריכת השחייה
הם רוצים להתקרר, להיות שותפים, לקחת חלק, לזכות בהערכה שהם חשים ראויים לה. ייש לנו כל כך הרבה דברים משותפים. למה לא להדגיש אותם, לסמך

אומנם! אטר וודי. מישו אחר אמר: "כסתר ליבנו
היינו רוצים לחיות כמדינה שהיא שלנו ושלכם.
שהסמלים שלכם יהיו גם שלנו. שליד המגן דוד
הכול, באמצע הדגל, יהיה חתימת סמך קטנה, אבל
אחם מרחיקים אותה למקום אחר, כשהם רוצים
משלכם".

נניח נירד יונים מערה, כדורג מבית החולים הדג
יהא בדרה, סיפר סיפור סקן על המרמסת היפיתיה
שלו, "לפני שהושם שנים נסתיים עם היתר לבית
השתיה גם השומרון, מרשבה סמוכה. היתר לקספה,
מנתי בטיסטים, קראתי לירלים שיכואו ממחבתות.

ת. אני חש כאב. כאב הנאמנות
לשתינית, אדג. דווקא בימים
המנהרה. כולם מחפשים את
דמ. ליצא מזה משוק. לא?"

קצצו בנגרי ים וככר קמלעט חצו את השער, כשקופצתם שמעה שאני קודר לום שכריות, שליחה, שליחה, אתרני אתרני חשולת, כן, אמרתי, אני וקישקע לום פערס, הלבית, וואמה שום אני לא מביי או אחר מן המוסק, אני לא יכול לתייכנס. הברירה פופית, טוב, אמרתי לה תיגיד לי לא נכשית, מה לגוריר לתייכנס? מה לום לא נכנסים לברירה? כולל מביידיס פודה סכך, אחר קן חמנהת תחצול, כולל מביידיס מרדע סכך, אני ברקת את האגפיש חלמה מברפאת, אבל לא רציתי לכוז שלום סכרפא, רציתי לכוז כאחר שליחה את התייכנס לום לברירה.

אֵלֶּה הֵם יְשׁוּעֵי אֶרֶץ חֲמָת וְגִרְשֵׁם הַחֲסִידִים עַד יוֹתֵר.
אִם אֲנִי שֶׁלֹּא הָיִיתִי מְגֵלֶּה לְתַנְיָא, כְּלִי אֵינְרִן לְךָ וְיֹתֵר.
מִסֵּר בְּרַח"ו, עֲכָשִׁי הָאֵל לֹא יִדַּע אֵיפֶה יִמְצֹא בְּמִדְתּוֹ
הַבְּחוּט, אִם כִּי הָאֵל אֲמַר, תִּכְרֹג, וְעֵינֵי מְתוּלִים:
מְשֻׁמֵּם, מְשֻׁמֵּם, מְשֻׁמֵּם, אֵל מְשֻׁמֵּם כִּי, תִּכְרֹג וְעֵינֵי מְשֻׁמֵּם:
שֶׁלּוֹ מִכָּבֵּל עַל צִד הַהַדְרָה, לֹא מֵהָ שִׁיר, עַם מֵהָ
וְהִרְבֵּי, וְהִבְנוֹת צִוְּהָ מִכְשָׁל לֵשׁ מִכָּבֵּל עַם מֵהָ
וְהִרְבֵּי, אִם לֹא שֶׁלּוֹ, עֲכָשִׁי עַם מִכָּבֵּל, אִם לֹא עַם אֲדֻרָּה.

מועקה בלב

העולים היום חינו בגולה בישראל, אמר ורדי ויחא.
מורה במפר קרע שמתכוון לרדו לבחירות למועצה
המקומית, מטעם חר"י ואיפה תשאלו כולוהא מפרס
מו מעיל על גשמתו וואו-לדן-לדן כמחנה ורדי ויחא
הוא, האומה, בלב מפר קרע יש טעם חלואי של
קריבון חר"י, המבאן מעבר על חר"י, תשאלת וואו
מאכיר לזה, שוין לזה 26,000 דולר דעם על חר"י

48, חולקים ומצוטטמים היום על 7500. אזורי
את המטה של חיריש כדי להקים עליו מוסדות
בזרייה, וזאת מבין הלכות לשליו ברנלי, כדי להציע
יוקיע על תחומי הקרקע שבה הוא חפץ.
אחד ממלמדיו של זוהרי נאסר לשבוע בשבוע
דק אבנים. "ילדים יש מועה בלב, אבל הם
ממני שכלב הזה. ורשית אבן מידיו של ילד כווארי
היא ענין מפורסם, לא אמיתי, לא מתאים. זה לא
מה באופן טבעי. יש לי הרגשה שמישהו רוצה שזה
יהיה."

ליר וזהיר יושב עכשיו חבר, עמאר עברו גני
בר סוציאלי מכפר קרע. בכל סלון, עם הירוק
שמשמש בחצר והקפה ביד בפנים, באו אנשים ודיברו.
וי החור. בלי צעקות. כשהיו צעקות והרופות כיום
דומה, והחור היה עם כטייבה, הסתייבה הארוע. אפילו
דבר וילנה הערש עליו לא יכול היה לדבר.

עמאד: "כעיתונות נראה כאילו וארי ערה נמצא קצה השני של הארץ. אני מרגיש פגוע ותלכלך מן המומה שלנו כפי שהיא מצויירת היום כמאמצי גיקסורת. אנחנו מעוניינים בסדר כדאי לא צריכים משמר הגבול שיתחבב כתוך הכפר כדי לעשות סדר. סתם מרגיר".

משמר הנבול, הם אומרים, סתם חוסס ילדים
 יחזוב ומרביץ להם, ודוחפים אותם צעירים כחזן
 וזהו כך אומרים יאללה, תלכו בהיתא, וזנים כחזן
 ולה אחד מנימות בחול של ילדה. משמר הנבול עצר
 וחו בפתח ערה. לא היתה לו תעורת והות. "בוא אלי
 היתא, תשחו קפה ותראו את תעורת ההות. רצתי
 רצתי לנחתו, לא הספתי לקחת." החיילים לא ויתרו

[illegible]

היה שמו
 בחרתם חלק בכניסה לבטר שרע עמר ד"ר של
 המטה הנבול, אויזי בגבסו המסעדה וראו על מית
 שקהל כל היה כבר לילה. בתוך המסעדה של יאר
 שוולחטו עורכים. פתחם על לבנה על מה אדומה.
 גורות ורטיביות. פתחם על כל שולחן. ריקנות
 דור עומדת ומפצה. חל אחוז מבין החדים היו
 דוריע על לפני כמה חודשים. חיה יוסת חבורה
 תופשי האויזי בשולחן מינתי חסר מפה מעל
 אויזיות המזון הם ממלאים פספס סוף. מה חודיעם
 שקהל לקהל מה ידוע. גם על מה סתוה הם האנימי
 דור מהם יאר. כמו ענין. דור אויזי, דודי נכפין
 בכניס אל שיטש מבניות המובחר דור על אבן, אר
 נעל. המבניות תחת ליר חסדה שלו ודואל
 אויזי לרמאר עניני. דור חיים מגינים שם שברי
 אוכיני על העסק. מאנרות האלה

אני מבין את הרגישות שלכם לנושא הבטחון,
ועוד פאזי כמובן.

מפור: תחבולתו קצוה מן העולם
מקדור: חורבן עליו שלט
לחוד האמירות שהתואר להדין מוריסון את כל
האמנות והחשיבות לבערי במסך השילוב הווארד ערה
בנס וזו "סוראלי" בחושך עצרת את מכוניות מול
הסעות זיאר, נכנסו ויטמן בשולחן קטן, צדרי, החמי
היה. שמו נכתב, פשטו עיניים, ברך מיימן סכינה
התאליבי. כל ידעו תחבולתו אלוהים מיימן אותם
התאליבי העצוב שלה.

תלמה אדמון
סופרית 47

4-2 2010/01/28

עתון הנוער הגדול ביותר במדינה עכשיו - עוד יותר גדול

יש חדש מעריב נעצר
3 עתונים בשבועון 1

שבועון הנוער של המדינה
ירחון צבעוני, מעודכן ומרתק
ירחון להורים, לבני "עשרה" ולכל המשפחה

רק עד סוף חודש אפריל תוכל לחתום על "מעריב לנוער" במחיר הישן ולקבל חינם! את שני המוספים המצורפים אליו.

ובנוסף - שי חים לכל מני!

קלטת להיטי פופ
לוהטים תישלח אליך חנם
עם קבלת התלוש
המצורף למודעה זו

חתום היום על מעריב נעצר
עתון הנוער של המדינה

נזיר, מלא ושלח עד היום

מעריב נעצר

אם תפעל ע"י, תהנה מן היתרונות הבאים:

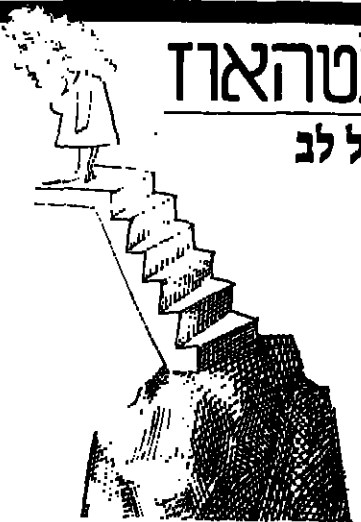
- השבועון יגיע לבידך בדואר מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף.
- על ידי תשלום מראש, אתה מונעת מעליית מחירים צפויה במספר השנה הבאה.
- הכסף יישלח אליך כדף נוסף.

תלוש חתימה

שם מלא: _____
כתובת: _____
מספר הפנימי: _____
מספר הטלפון: _____

שם משפחה: _____
שם פרטי: _____
מספר דואר: _____

פנטהאוז יגאל לב

בושם שושנים

ייקספיר אהב את השושנים הקמלות. "ממותן המפוק המפוקים בבשמים נע" עכשיו מציעה גליה לאורי את תמצית המכונות. צורה לדרך. לאחר שחור מוביל גבון מפנישה עם מפקד האגודה בו לחץ תת-אלוף רחב הכתפיים את ידו בדגש, פיספס אותו על מפקדים שאורי זכר אותם כסגני-מישנה צעירים ועכשיו הם אלופים. ולבסוף תקע לידו של אורי הקליף המצניין את שורתו, ועד סופם המוכר כי אורי שירת בארבע מלחמות והוא רשאי לענוד את האותות שלהם. סיני, ששת הימים. יוסיכפיר. מלחמת לבנון. שנתים וחצי שרות סדיר. 32 שנות שרות מילואים. והכל.

גליה ליוותה את אורי אל היחידה הצבאית, ממחנה בכונות עד שייצא מהשדה עם האוגדונו, קדמה את פניו בחיבוק חם, שאורי לא ידע איך להגיב עליו. הייתה בחיבוק המלה של אם על בנה שאיבד בצעוד יקר. השתתפות במבוכה של גבר, שהצבא אמר לו "אדוני תודה, עכשיו אתה יכול ללכת".

רק במילואים חש אורי כיצד הזמן ממדד להלוק. במשך שלו, בבית המשפט, בין ידידיו, היה, כפי שגליה ניסתה זאת, "אחת הרכבות ממערכת הקטרים וטסטים כולם באותה מידות". ואילו במילואים הייתה לו תחושה שהקטר שלו דוהר במשורף והקטרים המצרים נעלמים אט-אט מעבר לאופק.

שמועות מקשטות את קירותיה, שולחן שתי כוסות קפה, סלפון. בכסא הסמוך מיסב יוסי. האוגדונו לא ראה את הר הזה ששלש ללשכתו. אבל כאשר דיבר אורי, מנה אל יוסי, כאשר שאל האוגדונו איך הוא מסכם את 32 שנות שרותו הצבאי, ראה אורי את עינו של יוסי נעוצות בו גדולות, סקרניות. לכל הרוחות, הוא לא יכול להתנער מהעניינים האלה.

יוסי ישב בשקט. ראשו שמוט, ידיו תקועות בין ירכיו, כאילו הוא מבקש לצמצם את עצמו אבל נוכחותו הייתה חזקה בליבר שאורי ניגנן. ליוסי הוא חייב הסבר על 32 השנים. יוסי, הסירן מהמחלקה השלישית, שאורי פיקר עליה לאחר שסיים את קורס קצינים. יוסי, שלילה אחד סהרורי, קשר את משולות הרובה להק, את הקנה השני קשר לידית הדלת. כיוון את הקנה לתווך ומשך.

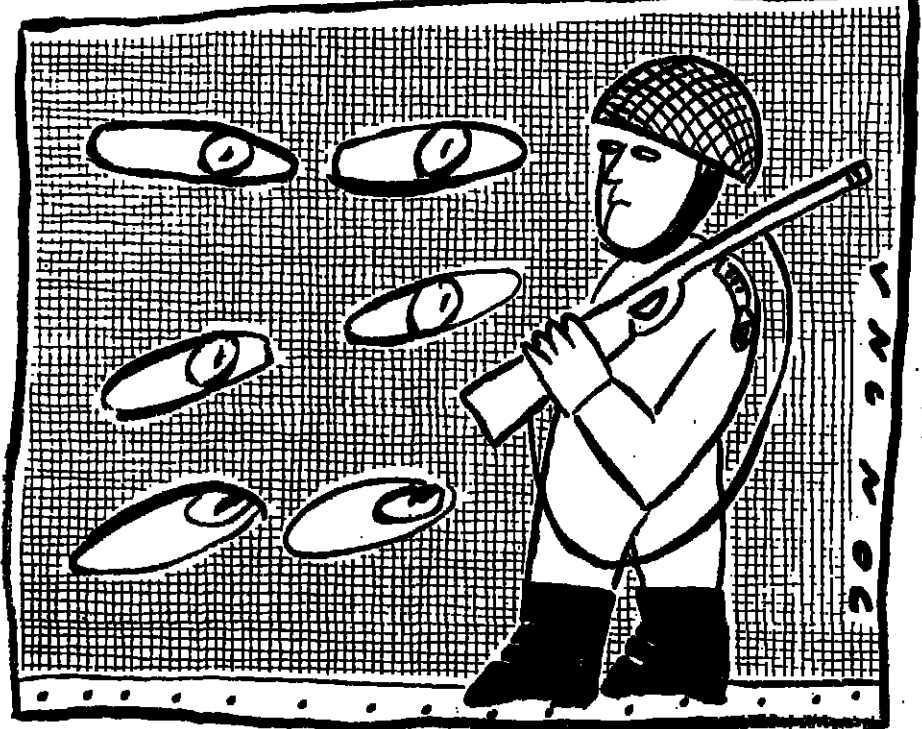
בתחילה הופיע יוסי בחלומותיו של אורי. צעיר שחון שיער. מהלך חרישי בחדר השינה שלו. גונח בגניחה אחרונה של מות.

"באותם ימים הייתי בסך הכל בן 18 וחצי", סיפר אורי מקן שנים ארוכות לגליה, מנסה לשתף אותה בדמותו של יוסי המוסיפה ללחות אותו. "באותם ימים הייתי גליל, חוסם, מלא מרץ, מלא בסתון עצמי ולא יכולתי להבין, או להאמין לקצינות הנורה של חייל בן גילי שחש את עצמו מבוהל במסגרת הזאת שקראים

פשוט להיות קשוב להם. לקחת חלק בחרדות שלהם. מפקד טוב היה עושה את זה, אבל אני בקשי עברתי את גיל 18...".

במבצע קדש כמעט איבדו עינו של יוסי את כוחו אל מול עיניים אחרות. היו אלה עינו של חייל סוראני שחזר ומגודל, שאורי הרגו ביריה. האדם הראשון שהרג. כאשר קרב אליו אחריה, ראה את שתי עינו הגדולות כמעט לבנות על רקע פניו הכהים. מאוחר יותר, כשהתבונן לתוך בארניים בארנה, ראה את עינו של המדאני מחבונות בו. השליך אבן אל המים ואילפי עיניים רוטטות ננעצו בו נועמות.

עם השנים הורקו גם יוסי, נראה עייף ודחוי יותר. במלחמת יום הכיפורים ראה אותו ממש יושב על ידו על הולדה, כאשר חצו את התעלה לעבר אפריקה. פעם אפילו שמע את צחוקו של יוסי, צחוק קר. זה היה כשאורי השאיר את הקשר שלו במלחמת יום כיפור ליד הולדה וירד לבתחף הימנה כדי לעלות את צרכיו. רק דרך עין, רגע אחד בלבד, כאשר חזר, באותו מקום בדיוק בו עמד קודם נחת פנו שורג את הקשר... במלחמת קדש, בקרבות ששת הימים, כיום כיסור ואפילו במבצע לבנון, היה יוסי מוסע בעקבותיו

לה צבא". מצא את עצמו מבקש להתחלק עם גליה בדמותו של יוסי. מנסה לעזור לה לראות את הגבר הצעיר את חיי בצעדים איטיים מהססים. "אני הלכתי לצבא מלא בסתון, יצאני לקורס קצינים וסיימתי אותו כרוב מוכן מאליו. לא עברתי שום משברים בטרדנות. השכונות בה גדלתי הכשירה אותי להתמודד עם משברים גדולים יותר מאשר המשבר של 'לילה ראשון בלי אמא'. התייחסתי אל כל מי שככה בלילה כאל לידון נפתח מבוהל, בקיצור לא אור מהחבר'ה. לא של בן שכונות. מותו של יוסי נראה אורולי. בלתי חשוב. ולא הבנתי מה שעם הוא חוצה את חלומותיו ומשתובב בחדר השינה שלי כמאשים. מוסיקו, הוא זה שקשר את המשותף לרוק ולא אני".

מלחמה. אבל לאט לאט הפך לשקוף, עד שלאחרונה כמעט לא הופיע יותר בחלומותיו של אורי. עכשיו בא חזר אל נעוריו האוברים. שוב איננו וכן ועיני. בעל שיער שיבה, גורר את רגליו בלחות כפי שראה אותו אורי לאחרונה בחדר השינה שלו. עכשיו כנער בן 18. עינו שוב לא היו מאשימות. הן התבוננו סקרניות באורי נעוצות בפני לראות כיצד ייסבם את 32 השנים הללו. אבל אורי שחק, רק לחץ את ידו של האוגדונו ופנה ללכת. כאשר נכנס למבצעה של גליה התבוננו לאחור. יוסי לא היה שם.

אחרי לילה כאשר הריו כוסית לסיים שרות המילואים שלו. אמרה גליה, מנסה לסיים ולנחם את גיבורה שמונת קטקע של כדורים לבנים הכסיפה את צעיפו. "אתה יודע אורי, בסך הכל יש לך מול. מולת האידם הארוכה מנסה אותך או לאור שעבדת את כל הנפרטקאות ושחוררת, מהמילואים כאשר הייילים נקראים לעשות סדר בשטחים...".

ואילו ניר אמר, כאמור, "עכשיו אפילו את תחשקו אבן לוח מאני, עכשיו כל המעטפות והנחת של המילואים שיער יקרא רע לי...".

תחזית לשבוע שבין 8 ל-14 באפריל

مذہب

חמשף מעמוד 19)

אבא שלי, גרשון גרא, התגלמות
המאצ' – רצה בן גנרל. זה היה
דבר הכי נפלא שיכול היה לקרות
לו. מעצב נראה לו מקצוע נשי.

מסודין לאופנה. מערכה רביעית

Walejo 64

בתוך עשרים שנה תוכלו לשבת מול
הטלוויזיה שלכם ולצפות במסדורת
קדשות מתראית ביום בשבת לתחום

זרם אורעד

**בְּשֵׁל מִגּוּל הַמִּקְתָּיִם לֹא נוֹכַל
לְסַרֵּס אֶת פֶּלֶם, אוֹלָם
תְּשׁוּבוֹת תִּנְתְּנָה לְכֶם נְדִיאוֹ**

[illegible]

אדמה

שעון
דבר אחד בטוח, זה לא איזה ילד טוב,

A black and white photograph showing the front of a dark-colored car. The car has a license plate that reads '3E20'. The image is grainy and appears to be a photocopy or a low-quality scan.

מעדי'ב לילדים 53

54 חמריב ל'77